

**Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15
im. dr Stefana Kopcińskiego w Łodzi**

90-242Łódź, Kopcińskiego 5/11

tel./fax:42 678 19 20

e-mail: zsp15@zsp15.ldi.pl

<http://zsp15.idi.pl>

Słowo wstępne dyrektora szkoły mgr inż. Elżbiety Kuskowskiej

Jubileusz 70-lecia istnienia Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15 w Łodzi jest doskonałą okazją do przypomnienia doniosłej roli, jaką odegrało kształcenie o profilu budowlanym w Polsce i regionie. Łódzka „Budowlanka” jest najstarszą, funkcjonującą obecnie placówką tego typu w naszym mieście. Szkoła powstała w 1946 roku, kiedy zrujnowany po latach wojny kraj potrzebował wykształconych specjalistów, których zadaniem była odbudowa, rozbudowa i budowa miast, osiedli, fabryk, dróg i mostów.

Jednak nasza szkoła to nie tylko tradycja.

Dziś kształcimy fachowców, którzy są cenieni nie tylko w Polsce, ale też poza jej granicami. Potrafimy spełnić oczekiwania współczesnego rynku pracy, a absolwenci Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15, to świetnie wykształceni technicy, stolarze, hydraulicy i murarze.

Naszą szkołę budowali przez lata wspólnym wysiłkiem nauczyciele i uczniowie. Przeżywaliśmy chwile sukcesów, niekiedy też porażki. Osiągnięcia zawsze były powodem do dumy z naszej szkoły, jej uczniów i nauczycieli, a błędy uczyły nas pokory, dawały siłę do pokonywania przeszkód i doskonalenia własnych umiejętności. Wśród sukcesów Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15 ważne miejsce zajmuje fakt, że 385 uczniów odbyło miesięczny staż w Niemczech w ramach programu Leonardo da Vinci i Europejskiego Funduszu Społecznego, a wszyscy nauczyciele przedmiotów zawodowych brali udział w tygodniowym szkoleniu w Weimarze w ramach LdV. Obecnie współpracujemy ze Szkołą Budowlaną w Brnie Bosonohy oraz Szkołami Zawodowymi w Orszy i Witebsku na Białorusi, z którymi wymieniamy się doświadczeniami w zakresie nauczania języków obcych i szkolenia zawodowego.

Bardzo cenimy sobie współpracę z firmami branży budowlanej. Obecnie szkole patronują firmy: Fakro, Polskie Stowarzyszenie Dekarzy, Knauf, Rockwool, Bricoman, Mapei i Atlas.

Pragnę podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do tych ważnych osiągnięć szkoły - szczególnie nauczycielom i uczniom. To dzięki Waszej pracy i nauce „Budowlanka” świętuje dzisiaj 70-lecie swojego istnienia.

Elżbieta Kuskowska

70 LAT BUDOWLANKI

Non scholae sed vitae discimus
Nie dla szkoły, lecz dla życia się uczymy

Maksyma ta stała się mottem naszej pracy. W tych kilku słowach zawarto istotę tego, czemu ma służyć i jaką ma być nasza szkoła - Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15 im. dr Stefana Kopcińskiego w Łodzi.

TRADYCJA

We wrześniu 1945 roku przyszły dyrektor i pracownicy szkoły zorganizowali dla robotników podejmujących pracę przy odbudowie miasta roczne kursy budowlane, które dały początek istnieniu pierwszej szkoły budowlanej funkcjonującej w Łodzi

- od 1946 roku jako Państwowa Szkoła Budownictwa Lądowego
- w latach 1951 – 1976 Technikum Budowlane nr 1
- do sierpnia 2002 roku Zespół Szkół Budowlanych nr 2
- od września 2002 roku Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15

OBECNIE

W 2016 roku w skład ZSP Nr 15 wchodzi szkoły:

Technikum Budowlane kształcące w zawodach: technik budownictwa, technik renowacji elementów architektury, technik technologii drewna, technik ochrony środowiska, technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

Zasadnicza Szkoła Zawodowa kształcąca w zawodach: monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie, murarz-tylnik, stolarz, dekarz, monter sieci, instalacji i urządzeń sanitarnych.

***Przeszłość zachowana w pamięci
staje się częścią teraźniejszości***

Tadeusz Kotarbiński

KRÓTKA HISTORIA ...

Początki naszej szkoły sięgają 1945 roku. Zaczęło się od kursów dla robotników budowlanych. Organizatorem i dyrektorem tej placówki oświatowej był mgr inż. arch. Stanisław Kowalski.

W 1946 r ta stosunkowo luźna struktura oświatowa została przekształcona w Państwową Szkołę Budownictwa Lądowego i była to pierwsza szkoła budowlana w naszym mieście.

W 1947 r szkoła została przeniesiona do budynku przy ul. Legionów 15 a i weszła w skład Państwowych Szkół Budowlanych

Od roku 1950 szkoła funkcjonowała w budynku przy ul. Kilińskiego 79. Rok później – w 1951 nastąpiła zmiana nazwy szkoły na Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Miejskich.

W pierwszych latach swego istnienia szkoła kształciła specjalistów w następujących dziedzinach:

- budownictwo przemysłowe i miejskie
- normowanie techniczne
- wodociągi
- kanalizacja
- drogi i mosty
- instalacje budowlane

Nauczanie trwało 4 i 3 lata.

W latach 1957-59 nastąpiła zmiana struktury organizacyjnej szkoły. Utworzono 5-letnie technikum Budowlane młodzieżowe i dla pracujących, 3-letnią Szkołę Rzemiosł Budowlanych oraz Wydział Zaoczny. W październiku 1960 roku szkoła rozpoczęła pracę w specjalnie dla niej wybudowanym budynku przy ul. Kopcińskiego 5/11. Lata sześćdziesiąte to okres dynamicznego rozwoju szkoły. Obok już istniejących tworzono nowe typy i kierunki

70 LAT BUDOWLANKI

kształcenia. W samych tylko pierwszych klasach wszystkich typów uczyło się wtedy kilkuset uczniów.

W 1976 r. nastąpiła kolejna zmiana nazwy szkoły na **Zespół Szkół Budowlanych Nr 2, któremu w roku 1978 nadano imię dr Stefana Kopcińskiego**. Pod tym szyldem szkoła funkcjonowała do 31.08.2002r. Obecna nazwa szkoły to Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15 im. dr Stefana Kopcińskiego. Historię naszej szkoły tworzą konkretni ludzie – uczniowie, nauczyciele, dyrektorzy.

W ciągu kilkudziesięciu lat historii szkoły pracowało w niej kilkuset nauczycieli, a liczba absolwentów sięga dziesiątków tysięcy.

Na przestrzeni istnienia szkoły jej dyrektorami byli:

- 1945-1953 Stanisław Kowalski
 Paweł Tincer
 Adam Milewski,
 Tadeusz Gabryel
- 1953-1966 Mikołaj Hałamejko
- 1966-1973 Jerzy Czarniecki
- 1973-1991 Zenon Warcholiński
- 1991-1993 Grzegorz Chmielewski
- 1993-2005 Włodzisław Kuzitowicz
- 2005/2006 p.o. Halina Chruściel
- od marca 2006 Elżbieta Kuskowska

Od roku 1963 funkcję **wicedyrektora dyrektora** pełnili: Wiktor Mazur, Józef Bies, Kazimierz Dowgird, Henryka Kabacińska-Szczęsna, Danuta Sałamacha, Jan Kocik, Daniela Adamska, Cecylia Chuderska-Panek, Hanna Komorowska-Kukulską, Elżbieta Wyszomirska, Bożena Giec, Krystyna Wielemborek, Halina Chruściel, Roman Figura. Obecnie wicedyrektorem szkoły jest Barbara Gałwa. **Stanowisko kierownika warsztatów** sprawowali kolejno: Piotr Rode, Marian Walczak, Stefan Bis, Kazimierz Dowgird, Andrzej Jaksoń, Marek Lewandowski. **Kierownikiem szkolenia praktycznego** byli: Elżbieta Kuskowska, Marian Kurzaj, a obecnie funkcję tę sprawuje Danuta Gnidzińska.

KALENDARIUM

Szkoła funkcjonuje w środowisku łódzkim ponad 70 lat. Jej początek wiąże się z pierwszym kwartałem 1945 roku, kiedy to zorganizowano kursy dla robotników budowlanych przy ulicy Kilińskiego 119.

- Rok 1946 powstaje **Państwowa Szkoła Budownictwa Łądowego** – pierwsza szkoła budowlana w Łodzi.
- Rok 1947 szkołę przeniesiono do budynku przy ulicy Zielonej 15a.
- Rok 1950 szkoła otrzymuje budynek przy ulicy Kilińskiego 79. Mury szkoły opuszcza pierwsza kobieta absolwentka - **Irena Mikołajewska**.
- Rok 1951 zmieniono nazwę szkoły na **Technikum Budowlane Nr 1**.
- Lata 1957-59 powstaje Technikum Budowlane Wieczorowe i Zaoczne oraz Szkoła Rzemiosł Budowlanych.
- Rok 1960 oddano do użytku nową siedzibę szkoły przy ulicy Kopcińskiego 5/11. Szkoła otrzymuje sztandar.
- Rok 1963 powstają Międzyszkolne Warsztaty Budowlane.
- Rok 1969 zakończono budowę boiska szkolnego.
- Lata 1965-75 następuje dalszy rozwój szkoły: otwarto Technikum Przemysłowo -Pedagogiczne, Zasadniczą Szkołę Budowlaną, Policealne Studium Zawodowe, Liceum Zawodowe, Szkołę Przystosabiającą do Zawodu. Zmodernizowano istniejące w szkole pracownie. Powstała Izba Pamięci Narodowej.
- Rok 1976 szkoła zmienia nazwę na **Zespół Szkół Budowlanych Nr 2**.
- Rok 1978 nadanie szkole imienia dr Stefana Kopcińskiego, odsłonięcie tablicy pamiątkowej Patrona Szkoły. Szkoła otrzymuje nowy sztandar.
- Rok 1979 3 marca, w dniu urodzin Stefana Kopcińskiego, po raz pierwszy obchodzono Święto Patrona Szkoły. Najlepsi uczniowie zostali uhonorowani wpisami do Księgi Patrona.

70 LAT BUDOWLANKI

- Lata 1980–91 następuje dalszy rozwój szkół młodzieżowych. Powstają klasy technikum o specjalności technik technologii drewna i zasadnicze budowlane kształcące specjalistów w zakresie meblarstwa i stolarstwa. Uczniowie odnoszą sukcesy w turniejach racjonalizatorskich i budowlanych (Złota Kielnia), Olimpiadach Wiedzy i Umiejętności Budowlanych, zawodach strzeleckich i sportowych. Z końcem lat osiemdziesiątych przestają funkcjonować szkoły dla dorosłych.
- Rok 1992 w szkole powstaje pierwsza pracownia komputerowa.
- Lata 1993–94 w szkole prowadzone są remonty i modernizacje pracowni, których znaczną część wykonują uczniowie. Wzbogaca się baza techno-dydaktyczna placówki.
- Rok 1995 powstają eksperymentalne klasy Liceum Technicznego o profilach kształtowanie środowiska oraz leśnictwo i technologia drewna. 13 listopada pożegnaliśmy na zawsze Mikołaja Hałamejkę, który w latach 1953 – 1966 był dyrektorem szkoły, a jego starania o zezwolenie na budowę, budowa i zagospodarowanie obecnego gmachu szkoły zasługują na szczególne uznanie.
- Rok 1996 obchody Dnia Patrona powiązano z 50-leciem istnienia szkoły. Uroczystości uświetniły liczne konkursy i sesja popularnonaukowa *Dr Kopciński – zasłużony łodzianin*. Dokonano także tradycyjnych wpisów wyróżniających się uczniów do Księgi Honorowej Patrona Szkoły. Udział w pierwszej łódzkiej edycji Targów Edukacyjnych.
- Rok 1997 szkoła otrzymuje specjalne wyróżnienie IV Targów Budownictwa INTERBUD' 97 za *wykorzystanie Targów Budownictwa INTERBUD w promocji działań marketingowych w celu stworzenia miejsc pracy dla swoich absolwentów*. Powstaje klasa Liceum Technicznego o profilu społeczno-socjalnym.
- Rok 1998 wyróżnienie na Targach Edukacyjnych za aranżację stoiska i ofertę promocyjną szkoły.
- Rok 1999 spotkanie autorskie malarki i poetki, wieloletniej nauczycielki języka polskiego w naszej szkole, Pani Profesor Marii Szaniawskiej-Czarnockiej z uczniami.
- Lata 2001-02 18 września 2001 roku, ponad stuosobowa grupa nauczycieli, uczniów i ich rodziców protestowała przed Urzędem m. Łodzi przeciwko planom likwidacji naszej szkoły. Zlikwidowano Międzyszkolne Warsztaty Budowlane. Podopieczny prof. Krzysztofa Węglarskiego uczeń LT **Piotr Kędzia** zostaje Mistrzem Świata i Mistrzem Europy juniorów w biegu na 400m.

- Rok 2002 powołano komisję szkolenia praktycznego pod kierownictwem mgr inż. Elżbiety Kuskowskiej. Grupa nauczycieli opracowuje *Projekt rozwoju edukacji informatycznej w szkole* w ramach programu MENiS **Pracownia internetowa w każdej szkole**, w wyniku którego szkoła otrzymuje 15 stanowiskową pracownię komputerową oraz 4 stanowiskowe multimedialne centrum informacji dla biblioteki. Od września szkoła funkcjonuje jako **Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15 im. dr Stefana Kopcińskiego**. Pierwszy rok szkolny w zreformowanej szkole ponadgimnazjalnej.
- Rok 2003 uroczyste obchody 25. rocznicy pontyfikatu Jana Pawła II - szkołę odwiedzają znakomici goście na czele z Prezydentem Łodzi Jerzym Kropiwnickim i przedstawicielami Łódzkiej Kurii. Szkoła przygotowuje się do wejścia Polski w struktury UE: realizujemy szkolny projekt *Żyjemy w Europie*, klasy rywalizują w konkursie *Znaszli ten kraj, czyli z UE na ty...* Powstaje Szkolny Klub Europejski. Z rąk wojewody Krzysztofa Makowskiego szkoła otrzymuje certyfikat *Wolontariusza Europejskiego*.
- Rok 2004 1 maja bierzemy udział w *Marszu do Europy* – paradzie z okazji wstąpienia Polski w struktury Unii Europejskiej. Szkołę opuszczają absolwenci ostatnich klas liceum technicznego. **Szkoła otrzymuje tytuł i certyfikat *Szkoły z klasą***.
- Rok 2005 w kwietniu uroczystą mszą świętą żegnamy Naszego Papieża Jana Pawła II. 1 września odchodzi na emeryturę mgr Włodzisław Kuzitowicz, pedagog, uczeń szkoły w latach 60-tych i jej dyrektor od 1993 roku. Obowiązki dyrektora szkoły przejmuje wicedyrektor mgr inż. Halina Chruściel. W ramach programu Leonardo da Vinci grupa uczniów pod opieką mgr inż. Elżbiety Kuskowskiej i mgr inż. Teresy Smolec odbywa praktyki w Jenie.
- Rok 2006 1 marca mgr inż. Elżbieta Kuskowska zostaje powołana na stanowisko dyrektora ZSP Nr15. Pierwsza „nowa matura” w czteroletnim technikum. W ramach wymiany międzynarodowej gościmy na praktykach uczniów z Jeny. Firma *Knauf* funduje i wyposaża modelową pracownię (sucha zabudowa) dla potrzeb szkolenia praktycznego. Kolejna grupa uczniów wyjeżdża na praktyki do Niemiec. 14 września uroczysto otwarto nową pracownię komputerową finansowaną z funduszy PHARE, przeznaczoną dla potrzeb kształcenia zawodowego.
13 października *Budowlanka* uroczysto obchodzi 60-lecie istnienia.
- 25 października gościmy delegację nauczycieli ze szkoły budowlanej w Magdeburgu, która jest zainteresowana zorganizowaniem wymiany uczniów w zakresie kształcenia zawodowego.

70 LAT BUDOWLANKI

- Rok 2007 15 czerwca gościmy uczestników międzynarodowych zawodów **Knauf Junior Trophy 2007**- dziesięć drużyn z sześciu państw walczy o najwyższe trofeum. Zespół z naszej szkoły zajmuje piąte miejsce, a zwycięża drużyna budowlana z Zadaru w Chorwacji. W grudniu Multimedialne Centrum Informacji przy bibliotece szkolnej uruchamia 12 nowych stanowisk komputerowych połączonych z internetem - projekt współfinansuje Europejski Fundusz Społeczny.
- Rok 2008 w kwietniu na zaproszenie Instytutu Europejskiego uczestniczymy w konferencji *Uczenie się przez całe życie*, podczas której pani dyrektor Elżbieta Kuskowska i uczniowie, prezentują dorobek szkoły związany z udziałem w projektach Leonardo da Vinci. Uczniowie **Monika Przygodzka i Radek Żyłka** otrzymują stypendium Prezesa Rady Ministrów. Szkolny Klub Europejski- podczas Generalnego Zjazdu SKE woj. Łódzkiego- odbiera drugą nagrodę w konkursie *Wiele kultur, jedna Europa na przykładzie Łodzi*.
- Rok 2009 kolejnych 60. uczniów TB i ZSZ bierze udział w praktykach zawodowych programu Leonardo da Vinci w Jenie i Weimarze. W ramach programu *Uczenie się przez całe życie Leonardo da Vinci*, z wizytą do niemieckiego partnera -Centrum Kształcenia Budowlanego w Jenie, wyjeżdża grupa nauczycieli teoretycznych przedmiotów zawodowych, instruktorów praktycznej nauki zawodu oraz języka niemieckiego . Uczeń TB **Jerzy Więclawski** uzyskuje **tytuł finalisty Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych** oraz indeks PŁ. **Rafał Milczarek** otrzymuje stypendium Prezesa Rady Ministrów.
- Rok 2010 20 stycznia w obecności władz szkolnych i przedstawiciela IEU uroczyste podsumowujemy międzyszkolny projekt edukacyjny **UE – moja, twoja, nasza**, realizowany przez ZSP15, XVIV LO i 46 Gimnazjum 26 listopada z rąk posłanki do Parlamentu Europejskiego Joanny Skrzydlewskiej-za naszą działalność proeuropejską- odbieramy certyfikat członkostwa w **Klubie Europa w Naszej Szkole** i dołączamy do grona 24 szkół z łodzi i województwa upowszechniających i promujących wiedzę i idee UE. Uczeń TB **Maciej Cieślik** otrzymuje stypendium Prezesa Rady Ministrów.
- Rok 2011 uczeń TB Piotr Stencel zdobywa II nagrodę XV Przeglądu Twórczości Artystycznej Uczniów Szkół Zawodowych w kategorii literatura. Na czterotygodniowe praktyki zawodowe programu Leonardo da Vinci do Weimaru wyjeżdża 40. uczniów ZSZ i TB. W czerwcu wystawą prac uczniów w szkole i udziałem w paradzie szkół członków Klubu Europa w Naszej Szkole kończymy realizację projektu edukacyjnego *Bliżej Europy- Prezydencja Polski*

w Radzie UE. Uczeń **Mateusz Ropiński** otrzymuje stypendium Prezesa Rady Ministrów. 17 czerwca uroczystie obchodzimy **65. lecie Szkoły**.

Rok 2012 otwieramy nowy kierunek kształcenia- technik renowacji elementów architektury. Uczennica **Monika Jachman** otrzymuje stypendium Prezesa Rady Ministrów. W szkole pojawia się pierwszy rocznik uczniów realizujących nową podstawę programową. W ogólnopolskim rankingu mierzącym za lata 2010/2012 EWD dla szkół ponadgimnazjalnych , ZSP15 jako jedna z pięciu szkół w Łodzi zdobywa status „szkoły sukcesu”.

Rok 2013 szkoła przystępuje do projektu *Kompleksowe wsparcie szkół- sukces edukacji*. Budynek szkoły zostaje poddany pełnej modernizacji cieplnej i energetycznej, zyskuje nowe tynki zewnętrzne i pięknie się prezentuje. Na czterotygodniowe staże programu Leonardo da Vinci wyjeżdża do Weimaru 40. uczniów. Uczeń **Mateusz Ropiński** otrzymuje stypendium Prezesa Rady Ministrów.

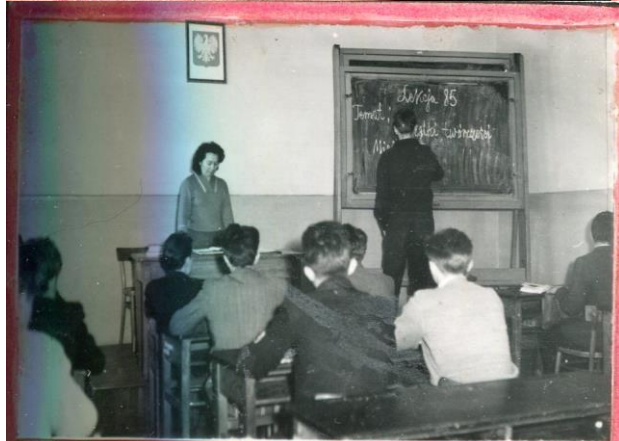
Rok 2014 uczeń TB **Mateusz Ropiński** uzyskuje tytuł **finalisty Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych** oraz indeks **PŁ**. Kolejnych 40. uczniów wyjeżdża na staż Leonardo da Vinci do Weimaru. Otwieramy nowy kierunek kształcenia- technik energetyki odnawialnej. Uczeń **Adam Brdoń** zostaje **finalistą Olimpiady Biblijnej**. Udziałem w konferencji podsumowującej kończymy realizację projektu *Kompleksowe wsparcie szkół- sukces edukacji*. Stypendium Prezesa Rady Ministrów otrzymuje uczennica **Agata Frątczak**.

Rok 2015 generalny remont dużej sali gimnastycznej. W marcu pierwszą edycją *Dnia języków obcych* podsumowujemy szkolny projekt edukacyjny. Z sukcesem realizujemy projekt *Roweromania* - szkoła wzbogaca się o wiatę dla rowerów. Uczennica **Marlena Jakubowska** otrzymuje stypendium Prezesa Rady Ministrów.

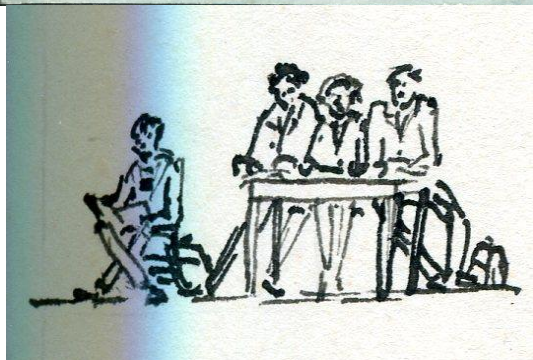
Rok 2016- ukończono remont wszystkich pomieszczeń sanitarnych w szkole. Strona internetowa szkoły zmienia szatę graficzną. Marcowa druga edycja *Dnia języków obcych* jest wielkim sukcesem. Pierwszy rocznik uczniów realizujących nową podstawę programową przystępuje do egzaminu maturalnego.

3 czerwca Budowlanka uroczystie obchodzi 70-lecie istnienia

70 LAT BUDOWLANKI

Na warsztatach, w szkole i na egzaminie
kroniki szkoły 1945-1960

TRADYCJA SZKOŁY

Siłą naszej szkoły jest jej tradycja, a utrwalone obyczaje budują więzi międzyludzkie, łączą stare i nowe pokolenia.

Tradycję naszej szkoły tworzą szkolne symbole: znak i sztandar.

Znak (logo) zawiera symboliczne atrybuty szkoły. Sztandar jest eksponowany podczas ważnych uroczystości. Opiekuje się nim trzyosobowy poczet. Sztandar jest przechowywany w szkole na honorowym miejscu. Szkoła ma własny, nawiązujący do tradycji, ceremoniał, na który składa się uroczyste ślubowanie klas pierwszych, upamiętnianie obchodami ważnych wydarzeń, rocznic szkolnych i świąt państwowych.

Ważnym elementem tradycji naszej szkoły jest pamięć i szacunek dla senatora II RP, społecznika, doktora Stefana Kopcińskiego. Obchodzony corocznie w pierwszych dniach marca (3 marca- dzień urodzin Stefana Kopcińskiego) **Dzień Patrona Szkoły** jest okazją do przypomnienia jego zasług dla Łodzi i kraju. W tym dniu organizowane są sesje naukowe, przedstawiany jest program artystyczny poświęcony Kopcińskiemu, uczniowie klas pierwszych rywalizują w konkursie *Co wiem o szkole i jej patronie*, a nauczyciele nominowani są w kilku kategoriach i nagradzani przez uczniów STEFANKAMI.

Tradycyjnie także przed 1 listopada uczniowie odwiedzają groby zmarłych nauczycieli i pracowników szkoły. Do utrwalonych zwyczajów należą wigilie klasowe, wspólny udział w przedstawieniu jasełkowym oraz spotkania oplatkowe wszystkich pracowników szkoły, delegacji uczniów i zaproszonych emerytowanych nauczycieli i pracowników budowlanki. Ważne wydarzenia z życia szkoły są utrwalane w prowadzonej od 1945 roku kronice.

70 LAT BUDOWLANKI

*Przez oświatę dojdziemy do tych ideałów, do których
dążymy – oświeceni ludzie pójdą za nami*

dr Stefan Kopciński

NASZ PATRON

Stefan Kopciński /1878-1934/ lekarz, pedagog, działacz społeczny i polityczny, senator RP. Urodził się 3 marca w Strudlicach na ziemi kieleckiej, był synem Feliksa i Kazimiery Skunarskiej. Ukończył gimnazjum w Kielcach. Należał do nielegalnego, patriotycznego kółka samokształceniowego. Studia lekarskie odbył na Uniwersytecie Warszawskim. Po otrzymaniu w 1903 roku dyplomu lekarza, pracował w Szpitalu św. Ducha w Warszawie, a następnie odbył staż specjalistyczny z zakresu psychiatrii w Drewnicy. Za udział w akcjach na rzecz szkoły i kultury polskiej, kontakty z rewolucjonistami 1905 roku, sympatię i pomoc dla PPS zmuszony został przez policję carską do opuszczenia granic Królestwa i podjęcia pracy w szpitalu dla psychicznie i nerwowo chorych pod Smoleńskiem. W roku 1907 Kopciński powrócił do kraju i objął stanowisko ordynatora w szpitalu Kochanówka pod Łodzią. W tym czasie niósł pomoc dla tropionych przez carat rewolucjonistów. Funkcję ordynatora w łódzkim szpitalu pełnił do 1912 roku, a potem przeniósł się na podobne stanowisko do szpitala w Tworkach. Równocześnie rozpoczął ożywioną działalność społeczną na terenie Oddziału IV Towarzystwa Kultury Polskiej w Warszawie oraz zorganizowanych przez siebie towarzystw kulturalnych w Żbikowie i Pruszkowie.

Po wybuchu pierwszej wojny światowej Kopciński został powołany w randze kapitana-lekarza do armii carskiej i przeniesiony do Penzy. W tym mieście w latach 1914-1916 założył przy kolonii polskiej Komitet Opieki dla około 11000. uchodźców z Królestwa. Był członkiem instytucji oświatowych Polskiego Komitetu Ofiarom Wojny i w roku 1915 przewodniczącym tegoż komitetu w Penzie. Po przeniesieniu do Mińska w roku 1917 był współorganizatorem Domu Ludowego dla polskich robotników oraz Uniwersytetu Ludowego, przygotowującego nauczycieli Polaków do szkół kresowych. W maju 1918 roku Kopciński wrócił do kraju i po krótkim pobycie w Warszawie, osiadł na stałe w Łodzi. Wstąpił do Polskiej Partii Socjalistycznej. Od listopada 1918r. do kwietnia 1919r. sprawował funkcję naczelnego lekarza i higienisty szkół powszechnych. W wyniku pierwszych wolnych wyborów samorządowych (marzec 1919 r.) w Łodzi, Kopciński otrzymał z listy PPS mandat ławnika magistratu oraz funkcję przewodniczącego Wydziału Oświaty i Kultury, a także Komisji Powszechnego Nauczania. Liczne związane z tym prace zmusiły go do zrezygnowania z działalności lekarza-praktyka. Od sierpnia do grudnia 1920 roku pełnił służbę w Wojsku Polskim i bronił ojczyzny przed sowiecką agresją. Na wspomnianych stanowiskach Kopciński realizował w latach 1919-1923 na terenie Łodzi-jako pierwszym

mieście w Polsce- dekret o przymusowym powszechnym i bezpłatnym nauczaniu dzieci w wieku między 7 a 13 rokiem życia. Jednocześnie był inicjatorem i organizatorem szkolnictwa specjalnego w Łodzi dla dzieci upośledzonych umysłowo i ruchowo oraz chorych na jaglicę, eksperymentalnej szkoły pracy oraz doksztalających szkół wieczorowych dla młodzieży i dorosłych. Był członkiem komitetu budowy szkół i teatru w Łodzi, przewodniczącym Rady Szkolnej miasta Łodzi i Rady Szkolnej Okręgowej przy Kuratorium Łódzkim. Z jego inicjatywy powstały nowe gmachy szkolne, biblioteki, seminarium nauczycielskie, sanatorium dla dzieci na Chojnach. Zadbął też dr Kopciński o zorganizowanie kolonii i półkolonii dla uczniów, a robotnikom zapewnił tanie bilety do teatru, do kin i na koncerty muzyczne.

Przez trzy kadencje od listopada 1922 roku do swej śmierci piastował mandat senatora Rzeczypospolitej Polskiej. Przez cały ten okres pełnił odpowiedzialne polityczne funkcje wiceprzewodniczącego Związku Parlamentarnego Polskich Socjalistów i przewodniczącego Sekcji Senackiej PPS. Pracował w parlamentarnych komisjach oświaty i administracji. W latach 1926-1931 był członkiem Centralnego Sądu Partyjnego PPS, pełnił też funkcję wiceprzewodniczącego (1918-1927), a w latach 1927-1929 prezesa Zarządu Głównego Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich. Był organizatorem, instruktorem, prelegentem, a od stycznia 1923 r. do sierpnia 1933 roku sprawował funkcję sekretarza generalnego Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego. Obowiązki senatora RP spowodowały, że w roku 1923 Kopciński złożył mandat ławnika w Łodzi i przeniósł się do Warszawy, gdzie rozpoczął ożywioną działalność społeczno-polityczną. Z ramienia TUR zajął się „czerwonym harcerstwem”, był członkiem kierownictwa założonego w 1928 roku teatru Ateneum, prowadził wykłady z metodyki pracy oświatowej na Wolnej Wszechnicy Polskiej, był współorganizatorem i prezesem założonego w roku 1932 Towarzystwa Oświaty Demokratycznej Nowe Tory, członkiem Zarządu Głównego Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci oraz Związku Miast Polskich, prezesem Towarzystwa Psychologicznego im. J. Joteyki w Warszawie, doradcą do spraw kultury Związku Zawodowego Kolarzy oraz redaktorem dodatku oświatowego organu PPS Robotnik. Zamieszczał artykuły w *Samorządzie Miejskim*, *Oświacie Pozaszkolnej* i *Ruchu Pedagogicznym*.

Mandat ławnika magistratu miasta Łodzi z listy swej partii otrzymał Kopciński ponownie po zwycięstwie socjalistów w wyborach samorządowych w 1927 roku. Po raz drugi został przewodniczącym Wydziału Oświaty i Kultury w Łodzi. Funkcję tę sprawował do czerwca 1928 r., a później powrócił do stolicy. Mimo to wciąż utrzymywał kontakty z Łodzią, pełniąc obowiązki konsultanta w stworzonej przez siebie Pracowni Psychologicznej. Opublikował książkę *Psychologiczne badanie umysłowo chorych metodą Borensteina*.

70 LAT BUDOWLANKI

Kopciński był żonaty z Marią Radwan, miał córkę Halinę i syna Jacka. Zmarł w Warszawie 10 czerwca 1934 roku.

Łódź dla uczczenia pamięci dr Stefana Kopcińskiego nazwała jego imieniem jedną z ulic i szkołę. W listopadzie 1978 roku, w obecności córki i wnuczki senatora Kopcińskiego, najstarsza szkoła budowlana w Łodzi otrzymała imię tego znakomitego Polaka.

My, uczniowie i nauczyciele ZSP Nr15 im. dr Stefana Kopcińskiego jesteśmy dumni z takiego patrona!

Portret Stefana Kopcińskiego -podarowany szkole z okazji nadania jej imienia tego wybitnego obywatela, społecznika i łodzianina -zdobi korytarz pierwszego piętra.

ABSOLWENCI

Non scholae sed vitae discimus

Nie dla szkoły, lecz dla życia się uczymy

W okresie 70 lat Szkoła wykształciła **8601** techników budownictwa, w tym ponad **100**. nauczycieli zawodu, **4863** robotników wykwalifikowanych oraz **362** absolwentów liceum technicznego, w sumie – **13.826** przedstawicieli kadry dla przedsiębiorstw budowlanych, biur projektowych, nadzoru budowlanego, przemysłu drzewnego i meblarskiego, administracji budowlanej i mieszkaniowej oraz oświaty. Wielu naszych absolwentów kontynuowało naukę w wyższych uczelniach. Są wśród nich wykładowcy, nauczyciele, pedagodzy, przedsiębiorcy, architekci, aktorzy, ekonomiści, lekarze, wybitni sportowcy - olimpijczycy. Nasi wychowankowie pełnią odpowiedzialne funkcje w różnych dziedzinach życia społeczno-gospodarczego naszego miasta i kraju. Pamiętają, że są absolwentami *Budowlanki*.

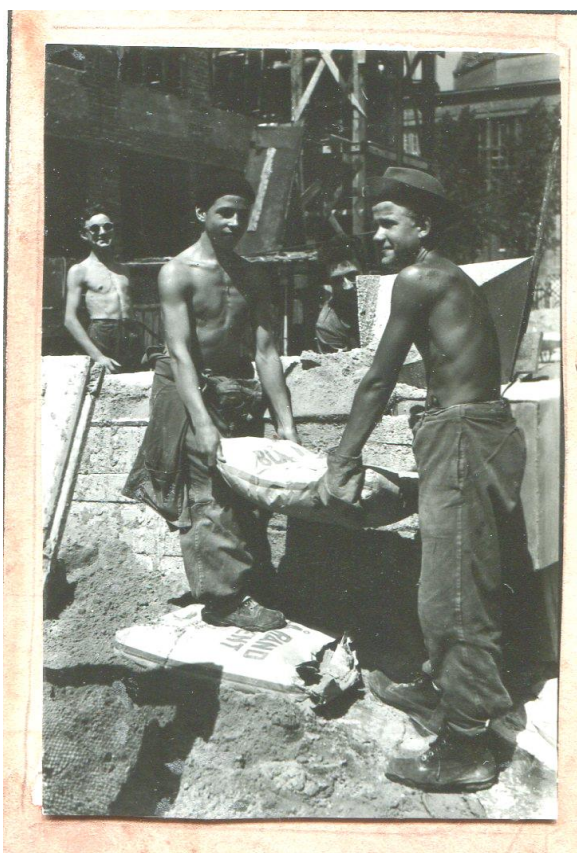

Spotkanie po 40. latach absolwentów i nauczycieli Technikum Przemysłowo Pedagogicznego

70 LAT BUDOWLANKI

SZKOŁA W ŚRODOWISKU LOKALNYM

Szkoła jest członkiem Polskiej Izby Przemysłowo - Handlowej Budownictwa i członkiem – założycielem powołanej przy niej Sekcji Szkół Budowlanych. Od wielu lat współpracujemy z Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego oraz z Wojewódzkim i Powiatowym Urzędem Pracy. Naszą działalność wspierają firmy: Atlas, Fakro, Knauf Sp. z o.o, Rockwool, Sopro Polska Sp.z o.o, Mapei Polska Sp. z o.o, Aspol, Therm–instal, Polskie Stowarzyszenie Dekarzy oddział Łódź biura projektowe i wydawnictwa techniczne. W 70-letniej historii realizując programy nauczania oraz uczestnicząc w pracach społecznych, młodzież pod kierunkiem nauczycieli wykonała prace budowlane, adaptacyjne i renowacyjne w kilkudziesięciu szkołach, instytucjach kultury, placówkach opiekuńczo-wychowawczych, ośrodkach służby zdrowia, obiektach sportowych, w budownictwie mieszkaniowym i przemysłowym; uczestniczyła w pracy produkcyjnej przedsiębiorstw budowlanych i meblarskich. Nie zabrakło nas na placu budowy Centrum Zdrowia Matki Polki, Manufaktury i hospicjum dla dzieci z chorobą nowotworową... Najbardziej drogą naszym sercom budową była inwestycja przy Kopcińskiego 5/11.

Rozpoczęła ją młodzież w maju 1958 roku. Praca przy budowie własnej szkoły dała większe możliwości powiązania teorii z praktyką [...]
W roku 1959 budynek w stanie surowym został wykonany. Inwestorem bezpośrednim i jedynym w całym kraju, który sam sobie buduje szkołę jest Technikum Budowlane nr 1 w Łodzi. Inspektorem budowy jest mgr inż. arch. Stanisław Kowalski, inspektorem dla urządzeń instalacyjnych – inż. Mieczysław Kowalczyk (nauczyciele szkoły). 16 października 1960 roku nastąpiło uroczyste przekazanie budynku szkolnego głównego wraz z salą gimnastyczną do użytku.

kronika szkoły 1945-1960

Tak, to nasi uczniowie pod kierunkiem nauczycieli sami sobie wybudowali nową szkołę!

Młodzież naszej szkoły uczestniczy w licznych akcjach charytatywnych. Od początku istnienia gramy z *Wielką Orkiestrą Świątecznej Pomocy*, organizujemy imprezy dla podopiecznych domów dziecka i domów opieki społecznej, zbieramy dary dla potrzebujących, wspieramy schroniska dla zwierząt, corocznie *sprzątamy świat*. Jesteśmy honorowymi dawcami krwi. Opiekujemy się zabytkowymi grobami na Starym Cmentarzu w Łodzi - porządkując je oraz kwestując na rzecz ich ocalenia i renowacji.

70 LAT BUDOWLANKI

SZKOŁA W ROKU JUBILEUSZOWYM

Liczba uczniów	276
Liczba oddziałów	14
Języki obce	angielski, niemiecki
Rada Pedagogiczna	
Dyrektor	Elżbieta Kuskowska
Wicedyrektor	Barbara Gałwa
Kierownik szkolenia praktycznego	Danuta Gnidzińska

Nauczyciele : Małgorzata Ananicz –Skonieczna, Aleksandra Bojczuk, Małgorzata Cieplucha, Marta Ciesielka, Elżbieta Czyż –Dąbrowska, Barbara Daranowska, Marlena Drab, Wiesław Drewniak, Elżbieta Fortuna, Agnieszka Gębora, Danuta Gnidzińska, Mariusz Grabicki, Sławomir Hulewicz, Joanna Iskierka –Sabanty, Krzysztof Kaczorowski, Krystyna Kiedrzyńska, Piotr Kuczkowski, Marian Kurzaj, Elżbieta Leśniowska, Dariusz Lewandowski, Monika Maj, Dariusz Michalski, Dominika Mielczarek, Aneta Pater, Paweł Pietrala, Lucyna Pietras, Joanna Plucińska –Jach, Lechosława Pyzik, Małgorzata Sadowska, Alicja Serwatka, Ewa Słowińska, Teresa Smolec, Anna Stolarska –Depta, Anna Śmietajska, Halina Świątnicka, Maria Wachowska, Anna Wierzchoń, Joanna Witkowska, Ewa Wiśnioch –Zielińska, Andrzej Zamora.

Pracownicy administracji : Anna Drabikowska (kierownik gospodarczy), Katarzyna Środa (główna księgowa), Katarzyna Izydorczyk (samodzielny referent ds. sekretariatu), Elżbieta Giza (samodzielny referent ds. finansowych), Jarosław Filipiak (technik bhp).

Pracownicy obsługi : Wanda Brzezińska, Jan Gajewski, Andrzej Ignaczak, Teresa Kubala, Iwona Kubiak, Jacek Lipiński, Grażyna Maj, Jerzy Marczewski, Mirosław Matusiak, Grzegorz Panek, Karol Rogala, Izabela Sienkiewicz –Bączyk, Ewa Skrzypczak, Dorota Solarek, Krzysztof Suliga, Zbigniew Szpałek, Karolina Zdziarska.

Opieka medyczna : Lena Miłoszewska

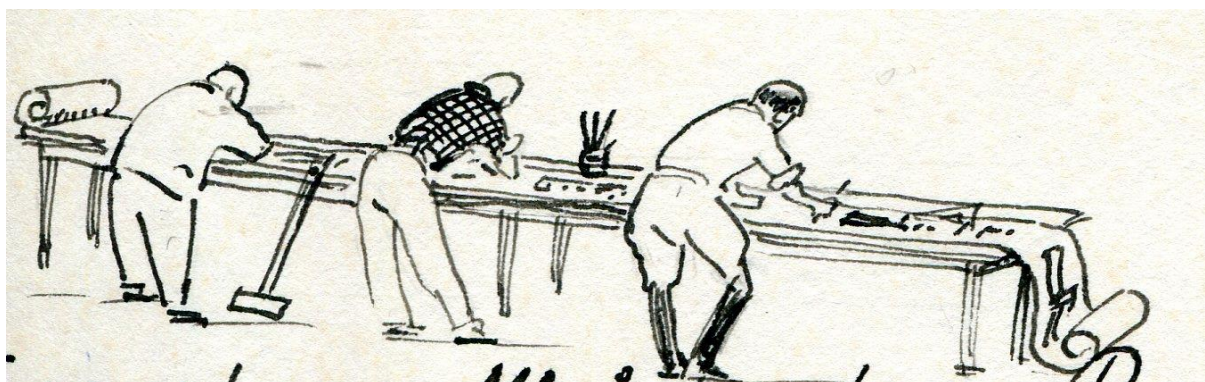
Przewodnicząca Rady Rodziców : Anna Wieteska

Przewodnicząca SU : Izabela Barłoga

Mottem pracy szkoły jest maksyma *Nie dla szkoły, lecz dla życia się uczymy.*

W tych kilku słowach zawiera się istota tego, czemu ma służyć i jaką ma się stawać szkoła- Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15 im. dr Stefana Kopcińskiego w Łodzi. Rozwinięciem tej myśli jest **misja szkoły**, czyli wyposażenie jej uczniów w wiadomości i umiejętności, które pozwolą im, jako absolwentom, na potwierdzenie kwalifikacji w zawodach, na które zapotrzebowanie zgłaszają rynki pracy: krajowy i Unii Europejskiej oraz na kontynuowanie nauki w szkołach wyższych. Absolwenci, obok kwalifikacji zawodowych, są wyposażeni w umiejętności planowania własnego rozwoju, komunikacji interpersonalnej, działania w zespołach, racjonalnego rozwiązywania problemów i radzenia sobie w sytuacjach trudnych. Są przygotowani do zachowań przedsiębiorczych, prowadzenia własnej działalności gospodarczej i posługiwania się w pracy technologiami informatycznymi oraz wyposażeni w umiejętność komunikowania się w językach obcych w mowie i w piśmie. ZSP Nr 15 to szkoła nowoczesna i bezpieczna, w której uczeń jest świadomym podmiotem procesu kształcenia, nauczyciele – przewodnikami na drodze jego rozwoju, rodzice sojusznikami i partnerami w tych działaniach. To szkoła wspomagająca ucznia w jego wszechstronnym rozwoju poprzez budowanie dobrego klimatu wychowawczego, rozwijająca u wychowanków poczucie odpowiedzialności, szacunku dla historii, tradycji i kultury ojczystej przy jednoczesnym otwarciu na dziedzictwo kulturowe Europy i świata, rozbudzająca ciekawość wiedzy, ugruntowująca zainteresowania, ujawniająca i rozwijająca zdolności twórcze, przygotowująca do kształcenia ustawicznego, aby jej absolwenci byli w przyszłości zdolni do aktywnego i świadomego podejmowania zadań w różnych aspektach życia.

Budowlanka dzisiaj

Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Nr15 w Łodzi zajmuje budynek przy ulicy dr Stefana Kopcińskiego nr 5/11 wraz z dużym boiskiem szkolnym. Budynek w 2013 roku został poddany kompleksowej modernizacji termicznej i energetycznej. Do dyspozycji uczniów, oprócz sal lekcyjnych i pracowni zajęć praktycznych, są trzy nowoczesne pracownie komputerowe wyposażone w specjalistyczne oprogramowanie do projektowania i kosztorysowania, dwie sale gimnastyczne, siłownia i boisko, gabinet profilaktyki zdrowotnej

70 LAT BUDOWLANKI

i pomocy przedlekarskiej, gabinet pedagoga, sala konferencyjno-widowiskowa oraz bogata w zbiory biblioteka z multimedialnym centrum informacji (12 komputerów z dostępem do Internetu, kopiarka i odtwarzacze multimedialnych), a także wolny dostęp do wi-fi. Szkoła ma edukacyjny serwer internetowy ze szkolną stroną www.zsp15.lidi.pl. Od 2004 roku posiadamy tytuł i certyfikat „Szkoły z klasą” oraz „Wolontariusza Europejskiego”.

Jest to jedyna szkoła o profilu budowlanym w Łodzi kształcąca w Technikum Nr 15 w zawodach: technik budownictwa, technik renowacji elementów architektury, technik ochrony środowiska, technik technologii drewna, technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej oraz w Zasadniczej Szkole Zawodowej Nr15 w zawodach: dekarz, murarz -tynkarz, stolarz, monter sieci, instalacji i urządzeń sanitarnych oraz monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie. Szkoła ma bogate tradycje i ugruntowaną pozycję wśród pracodawców, a jej absolwenci posiadają dobre przygotowanie zawodowe i ogólne oraz wysokie kompetencje społeczne.

Drzwi otwarte

ZSP Nr 15 jest członkiem Polskiej Izby Przemysłowo-Handlowej Budownictwa i członkiem – założycielem funkcjonującej przy niej Sekcji Szkół Budowlanych. Partnerami szkoły są przedsiębiorstwa budowlane, z którymi wspólnie realizowane są zajęcia praktyczne i praktyka zawodowa uczniów. Współpracujące ze szkołą firmy budowlane m. in. Knauf Spółka z o.o., Sopro Polska Sp. z o.o., Mapei Polska Sp. z o.o., Rockwool, Aspol, Fakro, Atlas, Stowarzyszenie Dekarzy Polskich, Therm–instal, dostarczają narzędzia i nowoczesne materiały budowlane do ćwiczeń i prac remontowych, wydawnictwa fachowe oraz prowadzą liczne szkolenia, pokazy i prezentacje, które pomagają uczniom i nauczycielom aktualizować wiedzę i umiejętności. Warsztaty i szkolenia dla uczniów i nauczycieli odbywają się w szkole, ale także w siedzibach firm.

Szkoła zapewnia wszystkim uczniom praktyki zawodowe zgodne z kierunkami kształcenia i zmieniającymi się potrzebami rynku pracy.

Od 2005 r. szkoła organizuje praktyki uczniowskie w ramach programu UE Leonardo da Vinci. Na 4. tygodniowe staże wyjeżdżają uczniowie wyróżniający się w nauce i zachowaniu. Do 2014 roku zrealizowano 8 projektów w Centrum Kształcenia Budowlanego w Jenie i Weimarze oraz w Centrum Budowlanym Wschodniej Turynii w Gerze. Koordynatorem projektów jest dyrektor Elżbieta Kuskowska. We wszystkich projektach uczestniczyło **20 grup** uczniowskich - w sumie **385 uczniów**. Współpraca z niemieckim partnerem trwa.

Weimar 2011- certyfikaty zdobyte!!!

Podczas stażu zagranicznego uczniowie zdobywają umiejętności w modułach, których kształcenie w Polsce jest trudne do zrealizowania. Wszystkie umiejętności są potwierdzone certyfikatem niemieckim, takim samym jaki dostają niemieccy uczniowie. Każdy uczestnik stażu otrzymuje dokument Europass Mobility, który jest uznawany w całej Europie. Dokument ten potwierdza zdobyte umiejętności zawodowe i językowe, dzięki czemu jest doskonałą przepustką do dalszej kariery zawodowej ucznia. Obecnie podjęliśmy współpracę ze szkołą budowlaną w Brnie

Uczniowie, na lekcjach języka angielskiego i niemieckiego, poznają podstawy języka obcego zawodowego i technicznego. Uczestniczą w projektach finansowanych ze środków UE, mających na celu podnoszenie atrakcyjności i jakości szkolnictwa zawodowego, kształtowanie kompetencji personalnych i społecznych na rynku pracy, zwiększenie kompetencji komunikacyjnych i informatycznych młodzieży. Zajęcia teoretyczne zawodowe i laboratoryjne oraz pozalekcyjne, odbywają się w pracowniach wyposażonych

70 LAT BUDOWLANKI

w odpowiednie materiały i pomoce dydaktyczne oraz sprzęt multimedialny. Ćwiczenia prowadzone są w małych grupach, co pozwala na indywidualizację procesu nauczania, zwiększa aktywność i zaangażowanie uczniów oraz podnosi efektywność kształcenia. Skutkiem tych działań są dobre wyniki uzyskiwane przez uczniów na egzaminach zewnętrznych zawodowych, oraz udział i sukcesy w ogólnopolskich (np. Złota kielnia) i międzynarodowych (Knauf Junior Trophy) turniejach budowlanych, konkursach wiedzy o BHP, w finałach Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych.

Priorytetem w szkole jest zapewnienie jakości i wysokiej efektywności kształcenia ogólnego, szczególnie w kontekście przygotowań do egzaminu maturalnego. Szkoła w najnowszych badaniach EWD została uznana za szkołę sukcesu w zakresie przedmiotów matematyczno-przyrodniczych i zajęła 5. lokatę wśród łódzkich szkół ponadgimnazjalnych. Wysokie wyniki osiągnięte przez uczniów na egzaminach zewnętrznych są rezultatem systematycznej pracy na lekcjach i zajęciach pozalekcyjnych oraz wspierania wszechstronnego rozwoju fizycznego, intelektualnego, emocjonalnego i społecznego wychowanków.

Uczniowie szkoły, dzięki różnorodnym kołom zainteresowań, mają możliwość rozwijania swoich pasji i umiejętności. W szkole działa Samorząd Uczniowski, Szkolny Klub Europejski, Klub Miłośników Książki i Mediów, Koło Strzeleckie w ramach LOK, Szkolne Koło PTTK, Szkolne Koło Caritasu, Szkolne Koło Ekologiczne, Klub Młodego Milionera. Podejmowanych jest wiele działań na rzecz środowiska, dzieci, ludzi starszych i chorych oraz pielęgnowania tradycji i opieki nad zabytkami kultury i przyrody. Uczniowie uczestniczą w zajęciach pozalekcyjnych, doskonalą swoją wiedzę i umiejętności pracując w kołach przedmiotowych. Sprawność fizyczną zapewniają im dodatkowe zajęcia sportowe w zakresie: piłka siatkowa, koszykówka, tenis stołowy, lekkoatletyka, piłka nożna, zajęcia w siłowni. Nasi uczniowie zdobywają medale, puchary i wyróżnienia w międzyszkolnym współzawodnictwie sportowym. Szkoła wychowała wielu mistrzów sportu: multimedalistów mistrzostw Polski, Europy i świata, a także olimpijczyków- Pekin 2008

KUŹNIA SPORTOWYCH TALENTÓW

Mistrzowie bieżni z Budowlanki

13 PAŹDZIERNIKA Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 15 im. Stefana Kopcińskiego, popularna Budowlanka, obchodził 60-lecie swego istnienia. W szkole tej, obok praktycznego nauczania zawodu, zawsze sporo uwagi poświęcano wychowaniu fizycznemu uczniów. Tym też tłumaczyć należy, że w szkole tej wyrosło wielu wybitnych sportowców

Do nich należą również obecni reprezentanci Polski w lekkiej atletyce, absolwenci Budowlanki: **Piotr Kędzia** (także olimpijczyk z Aten), **Daniel Dąbrowski** i **Krzysztof Klonowicz** (wszyscy AZS), rugbyści: **Przemysław Pietrzak**, **Piotr Gomułak** i **Adam Prach** (wszyscy Blachy Pruszyński Budowlani) oraz byli piłkarze: **Stawomir Gula** (Widzew) i **Arkadiusz Klimas** (LKS).

Przed kilku dniami odbyło się w Budowlance spotkanie uczniów z trójką lekkoatletów AZS. Miało ono bardzo ciekawą przebieg. Lekkoatleci wspominali lata szkolne spędzone tutaj, a także opowiadali o przebiegu swej kariery sportowej. Potem były jeszcze pytania i od-

powieździ, zbieranie autografów i wspólne zdjęcia.

Przed **Danielem Dąbrowskim** i **Piotrem Kędzią**, brązowymi medalistami halowych mistrzostw świata w sztafecie, stoją nowe poważne wyzwania sportowe. Najbliższe z nich to halowe mistrzostwa Europy 3-4 marca w Birmingham (Anglia). Przygotowania do nich rozpoczną, jeszcze w tym miesiącu, 8-dniowym zgrupowaniem w Tunezji, a w styczniu przewidziane jest zgrupowanie kadry narodowej w RPA. - Mamy ambicję, aby na bieżni w Birmingham osiągnąć po złoty medal w sztafecie 4 x 400 m, a także zdobyć jeden z medali w biegu indywidualnym na 400 m - mówią obaj nasi reprezentanci, których trenerem, od początków ich kariery sportowej jest **Krzysztof Węglarski**, związany z Budowlanką, jako nauczyciel wf., od 26 lat. Czekając nas bardzo pracowite miesiące przez najbliższe 2 lata. Jeżeli kontuzje będą nas omijać, na co bardzo liczymy, to mamy w planie start na lekkoatletycznych mistrzostwach świata w przyszłym ro-

Plotkarski trening Piotra Kędzi (z lewej) i Daniela Dąbrowskiego.

FOT. PAWEŁ LACHETA

ku, a w 2008 r. występ na olimpiadzie w Pekinie.

■ **Czy otrzymaliście już obiecane roczne stypendium sportowe z Ministerstwa Sportu?**

-Do tej pory jeszcze nie - twierdzi **Daniel Dąbrowski**.

Ponoć ministerstwo stosowny dokument już podpisało, ale wiążącej decyzji nie podjął jeszcze zarząd Polskiego Związku Lekkiej Atletyki.

A nam te pieniądze są bardzo potrzebne, nie tylko do normalnego życia, ale również na zakup niezbędnych odżywek.

■ **A jak kształtuje się obecnie życie sportowe w Zespole Szkół nr 15?**

ELŻBIETA KUSKOWSKA, dyrektorka ZSP 15: -Do wychowania fizycznego naszych uczniów zawsze przywiązaliśmy i przywiązujemy dużą wagę. Bierzymy udział w liczą-

nych zawodach sportowych na szczeblu wojewódzkim, na których odnosimy znaczące sukcesy. Jestem też przekonana, że w naszej szkole wyrosną niebawem godni następcy obecnych mistrzów.

(M. ST.)

Damsko - męskie wyścigi pod okiem trenera Krzysztofa Węglarskiego.

FOT. PAWEŁ LACHETA

Dyrektor Elżbieta Kuskowska na tle szkolnej sportowej tablicy

FOT. PAWEŁ LACHETA

Spotkanie z absolwentami szkoły wybitnymi sportowcami

W ZSP Nr15 aktywnie działa wolontariat szkolny. Uczniowie wraz z nauczycielami grają z Wielką Orkiestrą Świątecznej Pomocy od początku jej istnienia, organizują imprezy choinkowe dla podopiecznych domu dziecka i świetlicy środowiskowej przy Parafii św. Teresy, odwiedzają domy opieki społecznej, zbierają dary dla potrzebujących i zagrożonych wykluczeniem społecznym, czytają dzieciom książki, wspierają schroniska dla zwierząt zbierając karmę i budując oraz remontując dla ich podopiecznych ciepłe pomieszczenia, kwestują na rzecz ratowania zabytków Starego Cmentarza w Łodzi i opiekują się nagrobkiem Elizabeth Triebe, honorowo oddają krew, „sprzątają świat” i „otwierają drzwi” dla gimnazjalistów. Uczestniczą w prowadzonych przez specjalistów zajęciach profilaktycznych

70 LAT BUDOWLANKI

dotyczących tolerancji, asertywności, rozwiązywania konfliktów, przemocy oraz uzależnień. Uczniowie biorą udział w olimpiadach przedmiotowych. W licznych konkursach sprawnościowych (sport, strzelectwo, zapobieganie pożarom) zdobywają nagrody i wyróżnienia. Tradycyjnie przystępują do Przeglądu Twórczości Uczniów Szkół Zawodowych (gdzie w kategorii poezja, plastyka i fotografia zdobywają główne nagrody), Festiwalu Bibliotek Szkolnych i wielu innych konkursów artystycznych: piszą wiersze, recenzje, reportaże, malują, fotografują, recytują, śpiewają, tworzą filmy – ich prace są nagradzane i publikowane. W każdym roku szkolnym uczeń z najlepszymi wynikami w nauce otrzymuje stypendium Prezesa Rady Ministrów.

Szkoła współpracuje z wieloma organizacjami, stowarzyszeniami i instytucjami kultury. Są to m.in.: LOK, Caritas, PTTK, ŁTP, AZS, RCIE, IRE, TOnSC, CEO, stacja krwiodawstwa, fundacja For Animals, schronisko dla zwierząt, sąd rodzinny, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, szkoły zrzeszone w międzyszkolnym Klubie Europa w Naszej Szkole, z którymi wspólnie realizujemy projekty o tematyce europejskiej.

Oddajemy krew

Szczególnie aktywnie szkoła współpracuje z ŁCDNiKP korzystając z różnych form poradnictwa oraz wsparcia merytorycznego i organizacyjnego, szkoleń i warsztatów dla nauczycieli, uczniów i rodziców; realizując wspólne projekty: „Więcej umiem, więcej wiem”, „Budujemy nowoczesną przyszłość”, „Kim chciałbyś być - kim będę? Kształtowanie kompetencji personalnych i społecznych w szkole zawodowej”, „Kompleksowe wsparcie szkół - sukces edukacji” (projektem objęto całą radę pedagogiczną), współorganizując Łódzki Festiwal Bibliotek Szkolnych, pracując w nauczycielskich zespołach postępu pedagogicznego. Nauczyciele pomagają uczniom przygotować się do konkursów, zawodów, olimpiad i egzaminów. Prowadzą kursy, spotkania, szkolenia, sami uczestniczą w różnych projektach, doskonalą swój warsztat zawodowy (większość nauczycieli ma uprawnienia do nauczania drugiego przedmiotu), zdobywają kolejne stopnie awansu zawodowego, publikują.

Historię szkoły tworzą konkretni ludzie - uczniowie, nauczyciele, dyrektorzy. W ciągu kilkudziesięciu lat historii szkoły pracowało w niej kilkuset nauczycieli, a liczba absolwentów sięga dziesiątków tysięcy.

Targi edukacyjne

Na wycieczkę...

Wolontariat na Starym Cmentarzu w Łodzi

Bal dla dzieci z domu dziecka

70 LAT BUDOWLANKI

AKTUALNA OFERTA EDUKACYJNA SZKOŁY

Szkoła oferuje zdobycie zawodów:

- w Technikum – po 4 latach nauki
- w Zasadniczej Szkole Zawodowej – po 3 latach nauki

W trakcie nauki uczeń zdobywa kwalifikacje zawodowe. Uzyskanie ich w odpowiedniej, przynależnej do danego zawodu liczbie (np. w zawodzie murarz-tylnkarz: jednej, dla technika budownictwa – trzech) pozwoli absolwentowi uzyskać dyplom potwierdzający kwalifikacje.

Technikum (4 lata)

- technik budownictwa
- technik renowacji elementów architektury
- technik technologii drewna
- technik ochrony środowiska
- technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

Technik budownictwa

Nasza szkoła przygotowuje do:

- wykonywania elementów dokumentacji budowlanej oraz czytania rysunków budowlanych
- wykonywania prac budowlanych w zakresie murowania i tynkowania
- organizowania i kontrolowania robót stanu surowego i wykończeniowego
- organizowania i kontrolowania robót związanych z utrzymaniem obiektów budowlanych w pełnej sprawności technicznej
- sporządzania kosztorysów robót oraz przygotowywania dokumentacji przetargowej

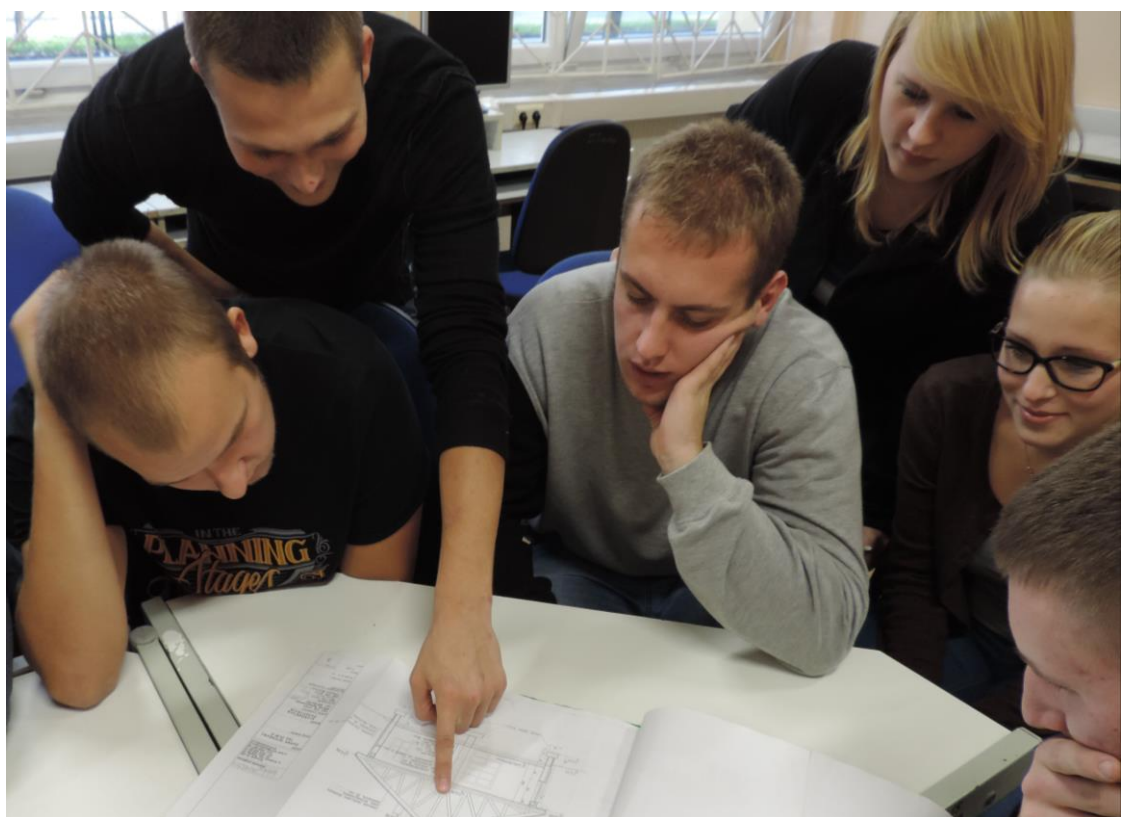
Przygotowanie zawodowe pozwoli absolwentom podjąć pracę w: biurach i pracowniach projektowych, przedsiębiorstwach budowlanych, wytwórniach prefabrykatów, laboratoriach i administracjach budynków oraz poprowadzić własną firmę

Kwalifikacje w zawodzie technik budownictwa (symbol zawodu: 311204):

K1 - B.18. Wykonywanie robót murarskich i tynkarskich

K2 - B.33. Organizacja i kontrolowanie robót budowlanych

K3 - B.30. Sporządzanie kosztorysów oraz przygotowywanie dokumentacji przetargowej

70 LAT BUDOWLANKI

Technik renowacji elementów architektury

Nasza szkoła przygotowuje do:

- wykonywania oraz renowacji sztukatorskich i kamieniarskich elementów architektury
- wykonywania renowacji murów nieotynkowanych, tynków i powłok malarskich
- wykonywania renowacji okładzin ceramicznych i kamiennych
- organizacji i realizacji prac renowatorskich

Nasi absolwenci znajdą zatrudnienie: w pracowniach sztukatorskich, w firmach budowlano-remontowych, w pracowniach kamieniarskich, w ramach własnej działalności gospodarczej

Kwalifikacje w zawodzie technik renowacji elementów architektury (symbol zawodu: 311210):

K1 - B.25. Wykonywanie i renowacja detali architektonicznych

K2 - B.26. Prowadzenie prac renowatorskich elementów architektury

Technik ochrony środowiska

Nasza szkoła przygotowuje do:

- monitorowania poziomu zanieczyszczeń w powietrzu, wodzie i glebie
- określania parametrów uzdatniania wody i oczyszczania ścieków
- klasyfikowania i identyfikowania różnego rodzaju odpadów
- sporządzania bilansów zanieczyszczeń odprowadzanych do powietrza, wód i ziemi
- prowadzenia badań technologicznych w specjalistycznym zakresie

Nasi absolwenci znajdą zatrudnienie w: ośrodkach badań i kontroli środowiska, stacjach sanitarno-epidemiologicznych, działach ochrony środowiska zakładów przemysłowych, zakładach unieszkodliwiania odpadów, stacjach uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, instytucjach naukowo-badawczych

Kwalifikacje w zawodzie technik ochrony środowiska (symbol zawodu: 325511):

K1 - R.7. Ocena stanu środowiska

K2 - R.8. Planowanie i realizacja zadań związanych z ochroną środowiska

70 LAT BUDOWLANKI

Technik technologii drewna

Nasza szkoła przygotowuje do:

- wykonywania wyrobów z drewna i tworzyw drzewnych
- organizowania i wykonywania prac związanych z naprawą, renowacją i konserwacją wyrobów stolarskich
- programowania oraz obsługi obrabiarek i urządzeń stosowanych w procesie przetwarzania drewna
- sporządzania dokumentacji projektowej, konstrukcyjnej i technologicznej
- organizowania i nadzorowania procesów produkcyjnych związanych z przetwarzaniem drewna

Na naszych absolwentów czeka praca przy:

- wykonywaniu i montażu podłóg, boazerii, ścianek działowych, mebli wbudowanych, okien i drzwi drewnianych
- zabezpieczaniu, przeprowadzaniu renowacji i napraw wyrobów z drewna

Nasi absolwenci znajdą zatrudnienie: w zakładach przemysłu drzewnego: meblarskiego, tartaczego, stolarki budowlanej, produkcji tworzyw drzewnych, opakowań, galanterii drzewnej; w ośrodkach projektowania i marketingu wyrobów z drewna - w działach techniczno-produkcyjnych i nieprodukcyjnych, w laboratoriach zakładowych

Kwalifikacje w zawodzie technik technologii drewna (symbol zawodu: 311922):

K1 - A.13. Wytwarzanie wyrobów stolarskich

K2 - A.50. Organizacja i prowadzenie procesów przetwarzania drewna

Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

Nasza szkoła przygotowuje do:

organizowania montażu urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

- wykonania montażu urządzeń i systemów energetyki odnawialnej
- konserwowania oraz naprawy urządzeń i systemów energetyki odnawialnej
- sporządzania kosztorysów oraz ofert i umów dotyczących urządzeń i systemów

Nasi absolwenci znajdą zatrudnienie: w firmach zajmujących się montażem systemów energetyki odnawialnej, w firmach zajmujących się naprawami i konserwacją systemów energetyki odnawialnej, w hurtowniach zajmujących się dystrybucją kolektorów słonecznych, pomp ciepła, ogniw fotowoltaicznych, pieców na biomasę i innych urządzeń, w ramach własnej działalności gospodarczej

Kwalifikacje w zawodzie **technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej (symbol zawodu: 311930):**

K1 - B.21. Montaż urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

K2 - B.22. Eksploatacja urządzeń i systemów energetyki odnawialnej

Zasadnicza Szkoła Zawodowa (3 lata)

- murarz-tylnkarz
- monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie
- monter sieci, instalacji i urządzeń sanitarnych
- stolarz
- dekarz

70 LAT BUDOWLANKI

Murarz – tynkarz

W naszej szkole nauczysz się:

- wykonywać roboty murarskie zgodnie z wiedzą budowlaną, obowiązującymi normami i warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót
- organizować, użytkować i likwidować stanowiska pracy dla robót murarskich i czynności pomocniczych zgodnie z przepisami bhp, ppoż. i ochrony środowiska
- wykonywania zapraw murarskich, tynkarskich i mieszanek betonowych
- wykonywania murowanych konstrukcji bud.
- wykonywania remontów i rozbiórki murowanych konstrukcji budowlanych
- czytania budowlanej dokumentacji technicznej i sporządzania szkiców roboczych

Nasza szkoła przygotowuje do:

- rozróżniania i dobierania materiałów budowlanych
- posługiwania się narzędziami, urządzeniami i sprzętem budowlanym
- wykonywania tynków wewnętrznych i zewnętrznych
- wykonywania napraw tynków wewnętrznych i zewnętrznych

Nasi absolwenci znajdą zatrudnienie: w firmach budowlanych wykonujących roboty murarskie i tynkarskie, w przedsiębiorstwach budowlanych ponadto będą mogli prowadzić działalność gospodarczą we własnej firmie

Kwalifikacje w zawodzie murarz-tynkarz (symbol zawodu: 711204):

K1 - B.18. Wykonywanie robót murarskich i tynkarskich

Monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie

Nasza szkoła przygotowuje do:

- wykonywania okładzin ściennych i powłok malarskich
- mocowania tzw. „suchej zabudowy”
- wznoszenia ścianek działowych z różnych materiałów
- wykonywania robót tapeciarskich
- wykonywania robót posadzkarskich rozpoznania uszkodzeń posadzek oraz ich naprawy
- wykonywania robót okładzinowych

Nasi absolwenci: będą mogli wykonywać roboty wykończeniowe (w zakresie montażu suchej zabudowy, tj. ścianek działowych, sufitów podwieszanych - zarówno w ramach dużej firmy budowlanej, jak i prowadząc własną działalność gospodarczą)

Kwalifikacje w zawodzie monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie (symbol zawodu: 712905):

- K1 - B.5. Montaż systemów suchej zabudowy
- K2 - B.6. Wykonywanie robót malarsko – tapeciarskich
- K3 - B.7. Wykonywanie robót posadzkarsko-okładzinowych

70 LAT BUDOWLANKI

Monter sieci, urządzeń i instalacji sanitarnych

Nasza szkoła przygotowuje do:

- montażu i demontażu instalacji i urządzeń sanitarnych
- przeprowadzania prób szczelności wykonywanych instalacji oraz przygotowywania ich odbioru technicznego
- wykonywania konserwacji i napraw instalacji i urządzeń sanitarnych

W naszej szkole nauczysz się:

- wykonywania połączeń instalacji sanitarnych z sieciami zewnętrznymi
- wykonywania izolacji termicznych i przeciwwilgociowych montowanych przewodów

Nasi absolwenci znajdą zatrudnienie: w przedsiębiorstwach budowy sieci: wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych i ciepłowniczych, w firmach montujących instalacje: wodno--kanalizacyjne, gazowe i centralnego ogrzewania w budynkach

Kwalifikacje w zawodzie monter sieci, instalacji i urządzeń sanitarnych (symbol zawodu: 712616):

K1 - B.8. Wykonywanie robót związanych z budową i remontem sieci komunalnych

K2 - B.9. Wykonywanie robót związanych z montażem i remontem instalacji sanitarnych

Stolarz

Nasza szkoła przygotowuje do:

- obsługi maszyn i urządzeń do obróbki drewna, wykonania i montażu podłóg, boazerii, ścianek działowych, mebli wbudowanych, okien i drzwi drewnianych
- zabezpieczania, przeprowadzania renowacji i napraw wyrobów z drewna

W naszej szkole nauczysz się:

- konstrukcji mebli, wyrobów z drewna, wykonywania stolarki budowlanej, odczytywania dokumentacji techniczno-rysunkowej
- doboru materiałów, technologii oraz maszyn i narzędzi do wykonywania określonego wyrobu

Nasi absolwenci znajdą zatrudnienie: w zakładach przemysłu drzewnego (w branży meblarskiej, stolarki budowlanej, płyt drewnopochodnych, tartaczniectwie), w zakładach produkujących opakowania z drewna, wyroby bednarskie, galanterię drzewną, wyroby szkutnicze, sprzęt sportowy, instrumenty muzyczne, w zakładach świadczących usługi w zakresie montażu mebli i wyrobów stolarki budowlanej oraz konserwacji, renowacji i rekonstrukcji wyrobów stolarskich

Kwalifikacje w zawodzie stolarz (symbol zawodu: 752205):

K1 - A.13. Wytwarzanie wyrobów stolarskich

70 LAT BUDOWLANKI

Dekarz

Nasza szkoła przygotowuje do:

- wykonywania pokryć dachowych budynków
- wykonywania obróbek blacharskich elementów dachu
- remontowania i konserwacji dachów

Nasi absolwenci znajdą zatrudnienie: w firmach budowlanych i remontowych zajmujących się wykonywaniem pokryć dachowych i ich naprawą, firmach budowlanych zajmujących się zabezpieczaniem dachu i budynku przed zawilgoceniem, np. przy zakładaniu rynien, rur spustowych oraz izolacji przeciwwilgociowych, ponadto będą mogli prowadzić działalność gospodarczą we własnej firmie

Kwalifikacje w zawodzie dekarz (symbol zawodu: 712101):

K1 - B.12. Wykonywanie robót dekarских

Nauka w ramach każdej kwalifikacji kończy się egzaminem zewnętrznym. Pozytywne wyniki wszystkich wymaganych dla danego zawodu egzaminów oraz ukończenie szkoły pozwolą na uzyskanie dyplomu robotnika wykwalifikowanego w danym zawodzie. Ukończenie naszej szkoły gwarantuje zdobycie ciekawego zawodu.

WSPOMNIENIA NAUCZYCIELI O SZKOLE

Włodzisław Kuzitowicz - Dyrektor szkoły w latach 1993 - 2005

„MOJA BUDOWLANKA” - DWA WSPOMNIENIA

Jubileusze zawsze stanowią okazję do snucia wspomnień. Nie inaczej stało się i teraz, z okazji siedemdziesięciolecia „mojej budowlanki”. A prawo do nazywania tej szkoły „moją” miałem w dwu – jakże różnych - okresach mojego życia. Pierwszy raz - gdy jako czternastoletni absolwent prowincjonalnej podstawówki z Nowego Złotna, z inicjatywy mojego ojca, zostałem 1 września 1958 roku uczniem pierwszej klasy Szkoły Rzemiosł Budowlanych, która to szkoła była wówczas czymś na kształt pierwszego etapu kontynuowanej po jej ukończeniu nauki w 3-letnim Technikum Budowlanym Nr 1 – jak nazywała się w tamtych latach poprzedniczka przyszłego Zespołu Szkół Budowlanych Nr 2. Drugi raz szkoła ta stała się „moją Budowlanką” 35 lat później, gdy 1 września 1993 roku, w wyniku wygrania konkursu i powołania przez Kuratora Oświaty, zostałem dyrektorem tegoż ZSB Nr 2 w Łodzi.

Uczniem byłem tylko 3,5 roku, gdyż po skończeniu SRB z dyplomem murarza-tynkacza, kontynuowałem naukę w technikum budowlanym jedynie pół roku, rezygnując z dalszego kształcenia w tym zawodzie - na własną prośbę. Stało się tak dlatego, że już wtedy, zimą 1962 roku, uświadomiłem sobie, że nie konstrukcje budowlane będą stanowiły sens i treść mojego przyszłego życia, że mam „duszę” humanisty.

Dyrektorem „BUDOWLANKI” byłem pełne 12 lat – rezygnując z tej roli, także na własną prośbę (na 3 lata przed zakończeniem trzeciej pięcioletniej kadencji), przeprowadziwszy uprzednio pogłębioną autodiagnozę, której konkluzją była konstatacja, że wszystko co mogłem dać z siebie tej szkole już dałem, i że czas na zmianę – dla dobra szkoły, ale i mojego dalszego rozwoju!

70 LAT BUDOWLANKI

WSPOMNIENIE BYŁEGO UCZNIĄ

W drugiej połowie lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku Technikum Budowlane Nr 1 (TB 1) mieściło się w kamienicy przy ul. Kilińskiego nr 79. Dziś, od wielu już lat, obiekt ten wykorzystuje Łódzka Akademia Muzyczna. W podwórzu znajdowały się warsztaty: ślusarnia, stolarnia, spawalnia i kuźnia, a na jego końcu placyk, który zapamiętałam jako miejsce trzepania kapci! Bo po szkolnych korytarzach i salach lekcyjnych, których podłogi wykonane były z pięknie utrzymanych, dębowych parkietów, wolno było chodzić wyłącznie w FILCOWYCH bamboszach. Raz w tygodniu (często robił to dyrektor szkoły OSOBIŚCIE) w drzwiach wejściowych dokonywano kontroli czystości owego obuwia. Każdy, czyje kapcie po walnięciu ich podeszwami o siebie wzbudziły obłoczek kurzu, maszerował na ów placyk i trzepał je aż do skutku!

W ogóle szkoła miała w sobie wiele z koszarowej atmosfery jednostki wojskowej. Uczniami byli nieomal wyłącznie chłopcy (w SRB nie było ani jednej dziewczyny!), wszyscy mieli obowiązek przychodzenia do szkoły w granatowych mundurkach, (długie, spodnie z zielonym lampasikiem, marynarka, błękitna koszula i granatowy krawat), na lewym rękawie marynarki, ale także płaszcz lub kurtki - NASZYTA tarcza < TB1 > , a na głowie okrągła czapka z daszkiem i znacznikiem szkoły. Tę wojskową atmosferę umacniał powszechnie znany uczniom fakt, że jej dyrektorem był major Ludowego Wojska Polskiego w stanie spoczynku - Mikołaj Hałamejko. Dla mnie i moich kolegów z klasy Ia był on przede wszystkim nauczycielem matematyki. Surowym, wymagającym, preferującym radzieckie zbiory zadań nauczycielem...

Proszę się nie dziwić, że późniejszy humanista nie poświęci więcej uwagi temu przedmiotowi i jego nauczycielowi. Wolę wspomnieć, z okazji tego jubileuszu, osobę, która owe humanistyczne zdolności we mnie, uczniu SRB, dostrzegła i umiejętnie rozwinęła – nie bacząc na notorycznie robione przez tego ucznia błędy ortograficzne... Była nią nauczycielka języka polskiego – pani mgr Wiktoria Kupiszowa. To ona przez te wszystkie lata stawiała mi z prac domowych i wypracowań, konsekwentnie, dwie oceny: pierwszą – zazwyczaj dwójkę – za ortografię, drugą – najczęściej piątkę – za treść. Ale przede wszystkim, to ona wobec mnie i trzech moich przyjaciół z tej samej klasy - dwóch Jurków i Janusza - stosowała daleko idącą indywidualizację procesu dydaktycznego. Polegała ona nie tylko na tym, że stawiała przed nami dodatkowe zadania i wymogi, ale przede wszystkim stosowała pozaszkolne bodźce stymulujące nasz ogólnokulturalny rozwój, inicjując nasze wizyty w teatrze, filharmonii, muzeum...

Dziś trudno w to uwierzyć, ale to Pani Wiktorii ja i moi koledzy zawdzięczamy, że byliśmy na przedstawieniu Teatru 13 Rzędów Jerzego Grotowskiego, gdy ten przyjechał do Łodzi i dał przedstawienie w pałacyku przy Piotrkowskiej. W czasach, kiedy jeszcze niewielu wiedziało kto to Henryk Tomaszewski – my widzieliśmy pierwsze etudy jego Teatru Pantomimy... Do

dziś mam w domowym archiwum program z koncertu w Łódzkiej Filharmonii, z autografem Wandy Wiłkomirskiej... I nie zdołam wymienić wszystkich tytułów książek, które przynosiła nam ze swojej domowej biblioteki Pani Profesor. To z tego źródła czytałem książki Sartre'a („Drogi wolności”), jego żony Simone de Beauvoir („Mandaryni”) i wiele, wiele innych książek, niebędących przecież w wykazie lektur, zalecanych uczniom SRB...

Przygotowując się do pisania tych wspomnień uruchomiłem całe mnóstwo takich „fleszów” pamięci. Nie sposób wszystkie z nich tu przywołać. Poprzestanę na kilku z nich jedynie....

Pierwsza klasa - zajęcia na warsztatach. Wszystkie mieściły się w podwórku przy Kilińskiego. Ślusarnia – z obowiązkowym piłowaniem młotka, stolarnia – z niezapomnianym zapachem świeżo zestruganych wiórów i produkcją taboretów do szkolnych pracowni fizyko-chemicznych, kuźnia – gdzie poznawaliśmy jak uległą wprawnej ręce kowala jest poddana obróbce cieplnej stal, i spawalnia – głównie z palnikami acetylenowymi, ale i stanowiskiem do spawania elektrycznego.

W drugiej klasie – barak przy ul. Wojska Polskiego, „przedszkole” murarzy. To tam, już nie teoretycznie a manualnie, biorąc do ręki prawdziwe cegły, nauczyliśmy się układać je w murze, przez pierwszych kilka zajęć - „na sucho”, ale później już z użyciem słabo wiążącej zaprawy wapiennej, zgarnianej z cegieł do kalfasów na koniec zajęć. (Podobne rozwiązania stosują dziś w niemieckich centrach Kształcenia praktycznego) Murowaliśmy tak, ćwicząc - raz wiązania kowadełkowe, innym razem krzyżkowe, a i polskie także. I nie tylko w murze prostym, także narożniki, połączenia ściany nośnej z działową, układaliśmy też cegły w ścianie z otworami kominowymi. Najtrudniejsze były nadproża – oczywiście wykonywane z cegieł: te łukowe, ale także te proste... Mury także były różnej grubości: na jedną, półtorej i dwie cegły. A bywało, że grubsze także...

Po pierwszym półroczu przyszedł czas na murowanie, a po wzniesieniu murów – także tynkowanie, na prawdziwej budowie. Było to możliwe w ramach warsztatów szkolnych, które jako wykonawca, prowadziły budowy kilku prostych budynków gospodarczych (komórki, pralnie itp.) na posesjach administrowanych przez dzielnicowe ADM-y (Administracje Domów Mieszkalnych). Zajęcia warsztatowe mieliśmy trzy razy w tygodniu, pozostałe trzy dni – lekcje w szkole. (Nie było wówczas weekendów, sobota była dniem pracy lub nauki). Tak się złożyło, że budowy, które wykonywała moja grupa, pod kierunkiem nauczyciela zawodu pana Mieczysława Durki, prowadzone były na Nowym Złotnie (osiedlu gdzie mieszkałem) i do dziś efekty pracy moich rąk można tam oglądać pod trzema adresami.

Pierwsza budowa - to na początku wykop, w którym wylewaliśmy ławy fundamentowe. Wykop w jednym miejscu był dość głęboki, bo budynek miał służyć nie tylko jako komórki, ale także przewidziano tam ubikację, dla której trzeba było zbudować szambo. Już na samym początku poznawaliśmy techniki izolowania muru, kładzenia odpowiednich tynków, budowy stropów. I tak aż do dachu... Z maszyn budowlanych była tylko betoniarka, więc cegły

70 LAT BUDOWLANKI

i zaprawę dostarczało się własnymi siłami: nosidełkami i w kalfasach, a beton na strop nad pomieszczeniami – po prostu łopatą: na „półpiętro” i dalej na kolejny poziom...

Jedna z tych budów była miejscem mojego egzaminu praktycznego, na zakończenie nauki w SRB. Wykonywałem tam, na ocenę komisji egzaminacyjnej, pochyłe zwieńczenie ściany szczytowej budynku w postaci tzw. „rolki”. Byłem tam nie tak dawno – jeszcze się nie rozpadło....

Na szczególne wspomnienie zasługuje jeszcze ten czas naszych zajęć praktycznych, w ramach którego wykonywaliśmy murarską część parkanu, ogradzającego posesję, na której mieścił się nowy budynek naszej szkoły. To tzw. „mur cyklopowy”, mur z nieobrobionych gładów (kamieni), które muszą być tak dobrane i ułożone względem siebie, aby utrzymać jednakową grubość muru i względnie równe jego lico. Aby osiągnąć nie tylko parametry technologiczne, ale także estetyczne, nauczono nas „boniowania” – to znaczy wykonywania wypukłej, wygładzonej spoiny, podkreślającej układ kamieni w murze. Jak nam się to udało – można jeszcze dziś obejrzyć i ocenić.

Akurat ta umiejętność, po 17-u latach, okazała się najbardziej przydatną w niecodziennej sytuacji, w której znalazłem się podczas pobytu w Szwecji. Okazało się, że jedyne pieniądze (i to od razu „w dewizach” - jak to wtedy określano), jakie w życiu zarobiłem dzięki kwalifikacjom zdobytym w SRB, to były korony zarobione na jednej ze szwedzkich farm w Skanii, gdzie zatrudniłem się przy renowacji ponad stuletniego budynku gospodarczego. Zbudowano go z gładów narzutowych, połączonych gliniano-paździerzową zaprawą. To właśnie te zwietrzałe przez dziesiątki lat przestrzenie między gładami wypełniałem współczesną zaprawą wapienno-cementową i wyprofilowywałem w wypukłe spoiny. Na koniec, po zatarciu cementem i wygładzeniu „na mokro”, malowałem je białą farbą. Efekt był piorunujący! Moim pracodawcą był pewien kupiec, dzierżawiący ten obiekt, ale właścicielem farmy (jak sam się przedstawił) okazał się Andriej Tołstoj, autentyczny potomek rosyjskiego pisarza Lwa Tołstoja. I to on, zafascynowany jakością mojej pracy, zlecił mi, już na wykorzystywanej przez siebie części farmy, nazywającej się Sofilund (ponoć na cześć Szwedki o imieniu Zofia, z którą ożenił się trzeci syn hrabiego Tołstoja, także Lew Lwowicz Tołstoj, ale nie wiem czy to prawda) wybudowanie kilkudziesięciometrowego, cyklopowego muru oporowego. Taż za korony, oczywiście!

Jak widać – wspominam przede wszystkim zajęcia praktyczne. Z zajęć w szkole – z teoretycznych przedmiotów zawodowych - prawie nic w mojej pamięci nie zostało się. To najlepszy dowód, że nie byłem dobrym kandydatem na technika, nie mówiąc już o inżynierze budownictwa... A co z rolą „inżyniera dusz”? To niechaj oceniają inni.

Z kroniki szkoły 1945-1960

70 LAT BUDOWLANKI

WSPOMNIENIE BYLEGO DYREKTORA

Okazuje się, że łatwiej jest snuć wspomnienia sprzed ponad pół wieku, niż te, dotyczące wydarzeń, które rozegrały się nie tak dawno. Właśnie w takich sytuacjach docenia się wielką mądrość angielskich prawodawców, którzy zezwolili na ujawnianie archiwów państwowych najwcześniej po 50-u latach... Dlatego tę część wspomnień ograniczę jedynie do kilku epizodów. Więcej powspominam za kolejne 10, 20 lat....

Jak to się stało, że zostałem dyrektorem „Budowlanki”? Determiniści powiedzieliby zapewne, że „tak było mi pisane”! Uznaliby, że właśnie po to w 1962 roku odszedłem z tej szkoły, maturę zrobiłem w XVIII liceum, zdałem na studia polonistyczne, aby w tym samym czasie uświadomić sobie, że *„od najciekawszej książki o wiele bardziej ciekawym jest każdy spotkany człowiek”*, po to o wiele później ukończyłem studia pedagogiczne i pokierowałem (przez ostatnie cztery lata jej istnienia) Wojewódzką Poradnią Wychowawczo-Zawodową, aby w konsekwencji przemian systemowych, latem 1993 roku, szukać kolejnego miejsca pracy... I widocznie tak musiało być, by akurat wtedy – z przyczyn ode mnie niezależnych – pojawił się vacat na funkcji dyrektora ZSB Nr 2 w Łodzi i kurator ogłosił, w nietypowym czasie, bo w sierpniu, konkurs na to stanowisko. Przystąpiłem do niego, nie mając w zasadzie stażu pracy nauczycielskiej w szkole, rywalizując z drugim kandydatem – miejscowym nauczycielem matematyki.

Po podliczeniu głosów komisji konkursowej okazało się, że wygrałem przewagą jednego głosu. Po kilku dniach stanąłem za stołem prezydialnym w szkolnej świetlicy, tej samej, w której jesienią 1961 roku prowadziłem, jako przewodniczący Samorządu Uczniowskiego, akademię z okazji Dnia Nauczyciela i po raz pierwszy przewodniczyłem posiedzeniu Rady Pedagogicznej....

Wiedziałem, że jestem na cenzurowanym, że nauczyciele uważnie obserwują i oceniają każdą moją decyzję... Miałem świadomość, że muszę pozyskać ich zaufanie, aby zechcieli współpracować ze mną w kolejnych miesiącach i latach pracy... Miałem pełną świadomość, że o tym, czy jest przed nami wspólna przyszłość, zdecydują nie moje słowa i obietnice, a czyny. Dlatego już po kilku dniach dyrektorowania, niejako „rzutem na taśmę”, zgłosiłem szkołę do finansowanego przez EWG (Unii Europejskiej jeszcze wówczas nie było) eksperymentalnego programu, określanego skrótem UPET (kontynuowanego później pod nazwą IMPROVE), polegającego na wdrożeniu do praktyki szkolnej programów kształcenia zawodowego o budowie modułowej. Z tym programem (ekskluzywnym – uczestniczyły w nim tylko 43 szkoły zawodowe w kraju) przyszły do szkoły znaczące i pozabudżetowe środki finansowe, dzięki którym można było zakupić i urządzić pierwszą, z prawdziwego zdarzenia, pracownię do informatyki oraz zakupić szereg nowoczesnych pomocy naukowych. To wtedy, przy wspólnym pisaniu tych programów, tworzyły się rzeczowe, ale serdeczne,

oparte na osobistych doświadczeniach tej współpracy, relacje między mną a nauczycielami. Byli nimi wtedy jedynie „zawodowcy”.

Po dwóch latach przyszedł czas na kolejny projekt, tym razem z o wiele bogatszym wsparciem finansowym, który wpłynął na warunki pracy wszystkich nauczycieli szkoły. Był to kolejny eksperyment, w którym ZSB Nr 2 wziął udział, polegający na tworzeniu Liceum Technicznego. Udało się wtedy przekonać władze i otworzyć u nas dwa profile: „Kształtowanie środowiska” (profil ogólnobudowlany) i „Leśnictwo i technologia drewna” – na bazie szkolnej tradycji w kształceniu techników technologii drewna i stolarzy. Rok później uruchomiony został (dziś się przyznam – głównie z powodu moich zainteresowań) trzeci profil - „Społeczno-socjalny”.

Pojawienie się klas licealnych nie tylko spowodowało liczny przyrływ dziewcząt-uczennic, ale stworzyło zapotrzebowanie na większą liczbę godzin przedmiotów ogólnokształcących, co skutkowało koniecznością zatrudnienia nauczycieli przedmiotów, których w tej szkole nie było: biologii i geografii, języków obcych... Dodatkowe środki na wyposażenie szkoły, które przysły z projektem „Liceum techniczne” już wkrótce przełożyły się nie tylko na nowoczesne stoliki i krzesła do sal lekcyjnych, ale przede wszystkim na dwie kolejne pracownie informatyki, urządzone od podstaw w pomieszczeniach, odzyskanych po wyprowadzce byłego Zespołu Metodyków Kształcenia Zawodowego WODN, w konsekwencji jego przekształcenia się w samodzielne Wojewódzkie Centrum Kształcenia Praktycznego z własną siedzibą przy ul. Kopcińskiego 29. Nigdy nie zapomnę procedury przetargowej, wyboru oferty i zakupu pierwszego panelu ciekłokrystalicznego, który położony na wysokiej klasy rzutniku pozwalał wyświetlać obraz z komputera na ekran ścienny... To był wtedy hit technologiczny. Zakupiliśmy go w jakiejś firmie w Kalifornii, w USA!

Pierwsze 5 lat minęło nie wiedzieć kiedy. Po drodze były jeszcze coroczne stoiska naszej szkoły, urządzone już na pierwszych Łódzkich Targach Budowlanych, organizowanych od 1994 roku przez spółkę Interservis, po zakończeniu których wielu wystawców przekazywało szkole pokazywane tam ekspozycje i materiały budowlane, a także kasety z filmami instruktażowymi, prezentującymi najnowsze technologie stosowane – np. przy ociepleniach budynków. W 1997 r. szkoła otrzymała specjalne wyróżnienie IV Targów Budownictwa INTERBUD' 97 za **„wykorzystanie Targów Budownictwa INTERBUD w promocji działań marketingowych w celu stworzenia miejsc pracy dla swoich absolwentów”**.

Było to także wprowadzenie szkoły do – również ekskluzywnego – klubu szkół budowlanych, zrzeszonych w założonej w 1995 r. przy Polskiej Izbie Przemysłowo-Handlowej Budownictwa Sekcji Szkół Budowlanych (byłem jednym z członków-założycieli i jej wiceprezesem), która stała się prekursorem nawiązywania - tak dziś docenianej - współpracy pomiędzy przedsiębiorstwami a szkołami zawodowymi.

70 LAT BUDOWLANKI

Zapewne to pięć lat mojej pracy na stanowisku dyrektora szkoły, które miały w 1998 roku, spotkało się z dobrą oceną większości członków rady pedagogicznej, skoro podjęła ona, w tajnym głosowaniu, uchwałę o przedłużeniu mojej kadencji o kolejne 5 lat, bez konieczności przystąpienia do kolejnego konkursu... Tego dnia nigdy nie zapomnę, bo to wzmocniło nie tylko moją motywację do dalszego kierowania szkołą, ale jeszcze bardziej mnie z nią – czytaj: z jej ludźmi – zintegrowało.

A wkrótce nadeszły trudne dni, kiedy ta integracja nabrała jeszcze większego znaczenia... Kryzys, a tak naprawdę bardzo poważne zagrożenie dalszego istnienia mojej, NASZEJ „Budowlanki” zaistniał w roku 2001, w rok po przejściu szkoły przez Miasto Łódź. - jako organ prowadzący. W konsekwencji lansowania przez ówczesną władzę miasta pomysłu ograniczenia liczby szkół budowlanych w mieście do jednej – nasz ZSB Nr 2 miał zostać połączony z ZSB Nr 1, ale siedzibą tych połączonych szkół miał być budynek tamtej – przy ul. Siemiradzkiego. W praktyce było to jednoznaczne z likwidacją naszej – najstarszej i najlepiej wyposażonej szkoły budowlanej w Łodzi!

Jak wiadomo do tego nie doszło, nasza szkoła obchodzi w tym roku jubileusz 70-lecia swego istnienia, a budowlanki przy Siemiradzkiego nie ma już od wielu lat. Zniknęła z mapy łódzkich szkół zawodowych w sposób naturalny: z roku na rok było coraz mniej chętnych na to, aby się tam uczyć.

Jednak nie stało się tak bez walki. Warto dziś przypomnieć, że ów stan zagrożenia spowodował wspaniałą integrację całej społeczności szkoły i niezwykle zmobilizował wszystkich do działań w jej obronie. Powstał komitet protestacyjny, który – z zachowaniem legalnych procedur – zorganizował pikietę w obronie ZSB Nr 2 przed Urzędem Miasta. Nie mogłem stanąć na jego czele, gdyż jako dyrektor szkoły byłem pracownikiem, zatrudnionym przez Prezydenta Miasta i już na etapie wstępnych przygotowań do protestów zostałem wezwany do Wydziału Edukacji, gdzie jego dyrektor wprost zagroził mi dyscyplinarnym zwolnieniem, jeśli tylko władza zdobędzie dowody, że w tym uczestniczę. Tak więc gdy we wtorek, 18 września 2001 roku, ponad stuosobowa grupa nauczycieli, uczniów i ich rodziców, pod przywództwem (nomen omen) pani prof. Elżbiety Kuskowskiej - dzisiejszej dyrektorki „Budowlanki”, z transparentami w dłoniach, skandowała hasła: **„Nie zgadzamy się na likwidację naszej szkoły!”**, **„Nie niszczyć długoletniego dorobku Budowlanki!”**, ja siedziałem nieopodal, w ogródku restauracyjnym i popijając pepsi udzielałem wywiadu dziennikarce TVP Łódź, która realizowała relację z tej manifestacji. Jako, że do protestujących wyszedł wiceprezydent Sylwester Pawłowski (odpowiedzialny w Zarządzie Miasta za edukację i główny pomysłodawca tej „fuzji”), któremu przekazano pisemny protest, widzowie Łódzkich Wiadomości Dnia mogli wieczorem obejrzeć, w zmontowanym materiale, nie tylko ogólny obraz tłumu protestantów z transparentami i wypowiedzi niektórych z nich, ale także wypowiedź wiceprezydenta i... moją, wklejona przez montażystę do relacji.

Sala obrad Urzędu m. Łodzi (kronika szkoły wrzesień 2001 roku)

Jak się później dowiedziałem, w Wydziale Edukacji wielokrotnie oglądano nagranie tego reportażu, próbując ustalić, czy dyrektor Kuzitowicz był, czy nie był obecny na tej pikiecie. Ostatecznie któryś z oglądających rozpoznał w tle wywiadu ze mną detale ogródka restauracji „Esplanada”. I nie zostałem zwolniony dyscyplinarnie... Ale co zagrałem na nosie decydentom, to zagrałem!

Na drugi dzień we wszystkich łódzkich dziennikach ukazały się, ilustrowane zdjęciem manifestantów, informacje, opatrzone tytułami: **„Przeciwni połączeniu”** (EXPRESS), **„Przeciwni likwidacji szkoły”** (Dziennik łódzki), **„Budująca demonstracja?”** (Gazeta Wyborcza). I to był mój osobisty wkład w walkę o obronę szkoły, gdyż po kilku latach pełnienia obowiązku dyrektora szkoły wypracowałem sobie w łódzkich mediach pozycję „pewniaka” w byciu komentatorem wydarzeń oświatowych. I to zaprocentowało w tamtej sytuacji – wszystkie redakcje, nie tylko TVP Łódź, nie odmówiły mi wsparcia naszego protestu! Wobec takiego „pijaru” władza „pękła” – wycofała się ze swojego projektu i odstąpiła od pomysłu połączenia dwu budowlanek.

70 LAT BUDOWLANKI

Mógłbym tak jeszcze długo opisywać chwile z tego drugiego okresu, kiedy „Budowlanka” znów stała się MOJA, które mocno zapisały się w mej pamięci. Ostatnim niech będzie wspomnienie o tym, jak doszło do współpracy – wtedy już Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 15 (że też teraz, gdy już wolno, nie powrócono do dawnej nazwy Zespół Szkół Budowlanych!) z niemieckimi Centrami Kształcenia Praktycznego, a szczególnie z tym w Jenie w Turynii.

A było to tak: rankiem jednego z ostatnich dni wakacji roku 2004 jechałem właśnie do szkoły, gdy odebrałem telefon z sekretariatu Marszałka Województwa. Poinformowano mnie, że zgłosili się do nich Niemcy z ofertą podjęcia współpracy z polską szkołą w zakresie kształcenia zawodowego dla branży budowlanej, że po analizie materiałów informacyjnych o szkołach budowlanych w Polsce proponują, aby szkołą partnerską w ich projekcie został ZSP Nr 15 w Łodzi. To był zaledwie 4. miesiąc członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Nie było czasu na wahanie – oświadczyłem, że oczywiście – wchodzimy w to. Tak oto zaprocentowały dotychczasowe starania o podniesienie warunków i jakości kształcenia zawodowego w „mojej-naszej” „Budowlance”!

Już 1 września, po uroczystej inauguracji nowego roku szkolnego uczestniczyłem, wraz z ówczesną wicedyrektorką Haliną Chruściel, w spotkaniu z niemiecką delegacją, które odbyło się w siedzibie Marszałka Województwa. Jeszcze tego wieczora podpisaliśmy z niemieckim partnerem list intencyjny o nawiązaniu współpracy. Następnego dnia goście z Turynii wizytowali naszą szkołę. Jeszcze w tym samym roku, późną jesienią, pojechałem, wraz z ówczesnym kierownikiem szkolenia praktycznego – mgr inż. Elżbietą Kuskowską – do Lipska i Jeny, gdzie kładliśmy podwaliny pod przyszłą, wieloletnią współpracę. Jej owocem były wyjazdy kolejnych roczników uczniów naszej szkoły, którzy odbywali staże szkoleniowe w Baubildungszentrum w Jenie, a później też w Waimarze.

Ale wtedy dyrektorem „Budowlanki” była mgr inż. Elżbieta Kuskowska, a ja od 1 września 2005 roku – na własne życzenie - emerytem.

Włodzisław Kuzitowicz

Kronika szkoły 2001 rok – Pan Dyrektor, jego zastępczyni i przedstawiciele RP.

70 LAT BUDOWLANKI

Elżbieta Leśniowska – pedagog w budowlance od 1998 roku

UCZNIOWIE

Kiedy myślę o mojej szkole, czyli o budowlance, to zawsze w pierwszej kolejności o moich uczniach. Oczywiście pamiętam i cenię moich kolegów i koleżanki, bo pracuję tu już prawie dwadzieścia lat, ale to moi absolwenci są dla mnie „moją szkołą”.

Adam, czyli Numquam iurare In verba magistri Nie należy ŚLEPO wierzyć w słowa nauczyciela

Adam jest człowiekiem poważnym. Ma firmę, udane życie, wspaniałą narzeczoną, którą miałam okazję poznać. Jest absolwentem Liceum Technicznego. Pomagał nam jako „wolny strzelec” w imprezach, które ze szkolnym kołem PCK organizowaliśmy między innymi dla dzieci z domu dziecka. Adam nie zapisał się do PCK, bo jak kiedyś powiedział nie lubi „przynależć”. Pamiętam jak zśliśmy do domu dziecka z maskotkami, niósł „na barana” największego misia jakiego widziałam w życiu. Na Andrzejki babcia Adama zapiekała w ciasteczkach wróżby. Ciasteczka sprzedawaliśmy za jakieś grosze i dzięki temu mieliśmy za co organizować imprezy dla dzieci. W szkole odbywały się też pikniki kulinarne i aukcje drobiazgów przyniesionych przez nauczycieli i uczniów. Uzyskane pieniądze przeznaczaliśmy na WOŚP. Jedną z aukcji prowadził Adam, zrobił to lepiej niż profesjonalista.

Otóż tenże Adam wszedł kiedyś w konflikt z jednym z naszych nauczycieli. Pojawiłam się w pokoju nauczycielskim w momencie, kiedy w obecności zapłakanej mamy wystuchiwał tyrady, że po tym co zrobił, czarno maluje się jego przyszłość, pewnie nie ukończy szkoły, zejdzie na złą drogę, wyląduje pod budką z piwem. Horror. Rozumiem, że ta przemowa miała na celu dać mu do myślenia, uchronić, powstrzymać et cetera. Tak czy owak „Numquam iurare...”

Kuba, czyli nagroda cię nie ominie oraz słuchaj opinii ucznia

Kuba, skończył edukację na drugiej klasie trzyletniego technikum na podbudowie zasadniczej. Na marginesie, w mojej opinii – z całym szacunkiem dla wszystkich uczniów – ci, którzy chodzili do trzyletniego technikum, to była „sól ziemi” naszej szkoły. Otóż Kuba, mimo próśb i gróźb mailowych swojej wychowawczynie i moich, wyjechał do Anglii do pracy i już nie wrócił. Namawialiśmy go, żeby dokończył szkołę, wołał zostać w Londynie. Ma firmę, ostatnio widziałam go na facebooku, spędzał wakacje na Teneryfie. Kuba był w mocno skomplikowanej sytuacji życiowej, mimo to zawsze pełen humoru i werwy, bezpośredni, na luzie. Na zakończenie roku szkolnego przyszedł w krótkich spodenkach – był upały – i jak bumerang wracał wielokrotnie po nagrody, już to za prace społeczne, za sukcesy w różnych dyscyplinach sportowych – a było tego trochę, za pracę w szkolnej bibliotece. Za wyniki

w nauce i frekwencję nagród nie było, zresztą Kubę nierzadko w trakcie lekcji spotykałam przed szkołą. Kiedyś wiosna chłodna, ja w paltocie i berecie, Kuba przed szkołą. „Jak pani się ubrała?” Ja: „No jak, no tak”. Kuba: „Wiosnę pani straszy!”. Za parę dni przyszły upały. Kuba znów przed szkołą, ja w letniej sukience. Kuba: „No, teraz to rozumiem, wygląda pani jak człowiek!, a tę beretkę niech pani wyrzuci, okropna”. Tak zrobiłam. I już nigdy nie miałam na głowie żadnego beretu.

Marcin, czyli Errare humanum est

(Błądzenie jest rzeczą ludzką)

Marcin, nie miał łatwo w życiu. Będąc w zasadniczej trafił do Monaru. Potem opowiadał, że zbliżały się wakacje, ośrodek był gdzieś na Mazurach, pomyślał, że zaryzykuje, co najwyżej pobędzie w fajnym miejscu. Udało się, został, przeszedł terapię, wrócił, skończył zasadniczą, poszedł do technikum, zdał maturę. Ożenił się, został ojcem, ma firmę. Radzi sobie w życiu, zapracowany, z rzadka rozmawiamy ze sobą, ale wiem, że u niego wszystko w porządku. Dał radę! Errare...

Moja ulubiona klasa IV TB czyli łatwo nie jest, ale warto...

Warto nie dać się sprowokować, podpuścić, nie warto natomiast nadać się tak zwaną „godnością naszą nauczycielską”. Tego uczyłam się długie lata, tego nauczyłam się też od uczniów mojej ulubionej klasy IV TB. Miałam w tej klasie prowadzić trwający dwa lata program. Zaczęliśmy oczywiście od zawarcia kontraktu. Ustaliliśmy zasady współpracy, spisaliśmy na kartonie. Potem mieliśmy się pod kontraktem podpisać, najpierw oni, na końcu ja. Ktoś mnie spytał, czy można się podpisać ksywką – ja, że nie, ma być imię i nazwisko. Ruszyli podpisywać, słyszę jakieś nerwowe chichoty, coś wykręcili. Siedli w ławkach, widzę lekkie napięcie na twarzach. Ktoś pod kontraktem napisał d... i nad tym słowem narysował koronę. Odwróciłam się do nich i pytam: „Czy jest w tej klasie ktoś, kto się nazywa d...., bo nie chce mi się sprawdzać w dzienniku.” Nerwowe chichoty. Ja: "Jeśli nie, domyślam się, że ktoś siebie lub kolegę podpisał ksywką, a ksywek miało nie być. Proszę więc coś z tym zrobić". Zmazali. W dzień wagarowicza chodziłam z nimi na basen, pojechaliśmy na kilkudniową wycieczkę na Kaszuby, zorganizowaliśmy wspólnie wigilię. Kiedyś spytałam ich, czy nie pomogliby w schronisku dla psów, trzeba było naprawić boksy. Wiedziałam, że to może być problem, bo większość z nich pracowała w weekendy. Zgłosiła się więcej niż połowa klasy. A początki mieliśmy jak wyżej. Przyznam, że była to jedna z trudniejszych sytuacji w mojej długiej pracy pedagoga szkolnego. Warto nie dać się podpuścić, a przecież o to im chodziło. :)

70 LAT BUDOWLANKI

Nikt nam nie obiecywał, że będzie łatwo...

Skoro już mowa o tych trudnych sytuacjach, to teraz będzie o wulgaryzmach. Nikogo nie muszę zapewniać, że to, co płynie z ust naszych uczniów nie zawsze pieści nauczycielskie ucho. Mam kilka wspomnień dość komicznych z tym związanych. Idę kiedyś do wuefistów, z daleka słyszę, że chłopcy grają w tenisa. Podchodzę i słyszę wiązankę - coś komuś nie wyszło. Wiązanka taka, że po prostu z nóg mnie zważyło, a już niejedno człowiek słyszał. Więc ja: „Panowie, co jest, kobieta idzie (nie widzieli mnie), pedagog, słyszy te paskudztwa, rany boskie!” Sprawca odwrócił się do mnie: "Pani pedagog wybaczy, z młodej piersi się wyrwało!". Wybaczyłam.

Z uczniem bywa bezpieczniej/łatwiej/trudniej...

Idziemy Piotrkowską z jedną z klas zasadniczych do muzeum. Ja od strony kamienic, w ręce torebka. Jeden z uczniów: „No, jak pani niesie tę torebkę?” Ja: „No jak, no tak.” On: „Jak pani idzie Piotrkowską, to niech pani nie nosi torebki od strony kamienicy, bo wyskoczy ktoś z bramy, torebkę wyrwie, przeleci podwórkami i tyle go widać. Ale teraz spoko, idzie pani ze mną, ja jestem stąd”. Z uczniem bezpieczniej...

Siedzimy w moim pokoju, kilku chłopców z zasadniczej i technikum, rozmawiamy o wakacjach. Mówię, że chcę synowi kupić rower, zastanawiam się jaki, ile może kosztować. Jeden z chłopców pyta „Pani pedagog, a jaki rowerek potrzeba?” Cóż, powiedziałam, że nie wiem, szybko zmieniłam temat. Zabrzmiało jak zabrzmiało, mam nadzieję, że żartował...

Usłyszałam kiedyś, dawno temu, od jednego z uczniów – szczęśliwie nie na forum: „Jaka tam pani starsza osoba, pani jest młoda d...!”. Oj, замуrowało mnie. Świadkiem rozmowy był jego kolega i uczennica siedząca za szafą w moim pokoju. Odpowiedziałam mu, że po pierwsze mnie замуrowało, po drugie, myślałam, że powie, że jestem młoda duchem (cha, cha), że rozumiem, miał to być komplement i czy ma świadomość, że kobieta wolałaby to usłyszeć w innej formie. Trochę mu nagadałam. Łatwo nie było...Najlepszy dowód, że po tylu latach pamiętam!

Zbliżała się matura. Puk, puk do drzwi, wchodzi kilku uczniów z maturальной klasy pięcioletniego technikum. Zapraszam, żeby usiedli, oni, że nie, że postoją, jakoś tak z nogi na nogę przestępują. Pytam co jest, oni, że przyszli z pomysłem: są słabi z matematyki i postanowili zatrudnić studenta, żeby im rozwiązywał zadania, co ja na ten pomysł i jak to zorganizować. Osłupiałam. Palnęłam mowę, że to niezgodne z prawem, nieuczciwe, przekręt. Na dodatek jestem pracownicą tej szkoły i w ogóle do widzenia. Któryś jeszcze rzucił, że czemu mówię przekręt, lepiej powiedzieć pomoc. Pożegnałam ich krótko. Poszli. Za dzień, dwa: puk, puk do drzwi. Wchodzi kilku maturzystów z trzyletniego technikum, proszę, żeby usiedli. Oni, że nie, postoją. Coś mnie tknęło, pytam więc, czy w sprawie tak zwanej pomocy

z matematyki, oni, że tak – trochę zaskoczeni – pożegnałam ich oziębło. Zdali tę maturę. O tak zwanej pomocy studenta nic mi nie wiadomo.

Kończąc.

Szanowni Państwo Absolwenci i Uczniowie,

Dziękuję Wam serdecznie za współpracę, pomoc, poczucie humoru, zaufanie. Także za to, że się wzajemnie i po wielokroć przeczołgaliśmy. Sądzę jednak, że Wam to nie zaszkodziło, a mnie z pewnością pomogło. Szczególne uznanie i szacunek dla tych z Was, którzy przychodziliście do mnie ze swoimi trudnymi, bolesnymi, ważnymi sprawami, bo wiem, jak trudno zaufać obcej osobie. Kapelusz z głowy przed Waszą odwagą. Dzięki Wam, szanowni Uczniowie i Absolwenci mam przekonanie, że nie ma lepszego zawodu niż pedagog szkolny. Dzięki Wam nigdy nie nudziłam się w pracy. Wszystkiego najlepszego.

Rok szkolny 2003/2004 – Elżbieta Leśniowska odbiera medal *Serce Dziecku*

70 LAT BUDOWLANKI

W OCZACH UCZNIÓW...

NAUCZYCIELOM

„[...] Zadania mają trudne
-gorsze niż my na klasówce
zajrzeć głębiej pod te długie włosy,
maskę cynizmu i kpiny
nauczyć kochać i rozumieć
Mickiewicza, Archimedesesa,
Skłodowską i Słowackiego,
Wryć w pamięć daty, liczby, reakcje
wszystko to kwitujemy
pogardliwym – belfer.
Na ten szary dym fabryczny
nad ich głowami
na codzienny trud
na przedwczesne zmarszczki
rzucam wiersz laurkę
i kwiatów czerwonych
wiązkę”

absolwentka TB Małgorzata Czarniecka

(z kroniki szkoły 1974/75)

Mój pierwszy dzień w szkole

Dnia pierwszego września 1976 roku wyszedłem z domu, wsiałem do tramwaju i dojechałem do ulicy Kopcińskiego. Przez cały czas ogarniała mnie trema przed czymś nowym, nieznanym. Wsiadłem i doszedłem do bramy Technikum Budowlanego. Dookoła było sporo ludzi. Znajdowali się tam rodzice oraz przyszli uczniowie. Nikogo nie znałem, a jako człowiek nieśmiały nie mogłem zdobyć się na rozmowę z kimkolwiek. Taki już jestem. Zazdrościłem tym, którzy rozmawiali ze sobą, a ja stałem sztywno jak „kołek” i próbowałem czuć się inaczej. Po upływie kilkunastu minut podszedł do mnie chłopiec. Popatrzył badawczo, przedstawił się i już po chwili nawiązaliśmy dialog. Z początku rozmowa się trochę nie kleiła, lecz później wszystko się zaczęło rozkręcać. Wtedy poczułem się zupełnie inaczej. Nie były straszne dla mnie te tłumy obcych ludzi, poczułem jakby wionął w moim kierunku ciepły, zbawienny wiatr, dodając mi śmiałości i pewności siebie. W pewnej chwili wszyscy zebrani przed szkołą ludzie zaczęli się kierować do drzwi wejściowych. Mój kolega i ja zrobiliśmy oczywiście to samo. Po przekroczeniu progu szkoły ujrzałem na posadzce duży napis: **UŚMIECHNIJ SIĘ**. Wtedy naprawdę zachciało mi się śmiać. Byłem po prostu wesoły. Po chwili zjawiła się jakaś kobieta i poprosiła, aby wszyscy skierowali się do sali gimnastycznej. W tłumie zgubiłem jedyne jak dotąd kolegę. Znowu zostałem sam, a właściwie z grupą ludzi, która podobno była moja klasą. Przyglądałem się wszystkim bardzo uważnie i może to nie było zbyt kulturalne z mojej strony, ale starałem się słuchać o czym mówią poszczególne osoby. Potem była część artystyczna, przemówienia i przysięga, po której wręczono nam zielone tarcze Technikum Budowlanego. Pasowano nas na uczniów tej szkoły. Zdarzenie to utknęło głęboko w mej pamięci, tak jak i cała akademia. Może dlatego, że była to właśnie ta pierwsza, bo zazwyczaj nie przypadają mi one do gustu. (...) Później zjawiła się dość niska kobieta o typowo męskiej sylwetce i skierowała nas do świetlicy. Okazało się, że ta bardzo miła pani była profesorem od bhp. Nie spodziewałem się tego, ale już pierwszego dnia mieliśmy wykład o bezpieczeństwie w szkole i na budowie. Trwało to czterdzieści pięć minut. Później pani profesor poinformowała nas, że idziemy jeszcze dziś na praktyki, co wywołało ogromnie zdziwienie i mnóstwo uwag ze strony uczniów. Przed szkołą czekali na nas majstrowie i pojechaliśmy z nimi do magazynu na ulicę Kilińskiego po odbiór ubrań roboczych. Po wyznaczeniu grup zostaliśmy zwolnieni.

Tak właśnie wyglądał mój pierwszy dzień w szkole. Te następne były już „zwykłe”, aż po dzień dzisiejszy.

Lech Urbańczyk – klasa I a ZSZ (z kroniki szkoły rok 1976/77)

70 LAT BUDOWLANKI

Mój pierwszy dzień w szkole

Mój pierwszy dzień w szkole był dość wyjątkowy. To była moja nowa szkoła. Moje drogi życiowe przywiodły mnie właśnie tu, do Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr15, czyli do tak zwanej „budowlanki”. Początek był dość „dziwny” czułam się jak mały , zielony ludzik z czułkami, jak UFO, przechodzące po korytarzu w celu znalezienia upragnionej sali lekcyjnej. Dość „dziwny”, bo jakie mogą być odczucia dziewczyny, która chodzi pomiędzy 500 młodymi mężczyznami i czuje mnóstwo spojrzeń na plecach? Jestem tu już dwa tygodnie i nadal jest podobnie. Powróćmy jednak do rozpoczęcia nowego roku szkolnego. Gdy pierwszy raz weszłam do mojej nowej szkoły i zobaczyłam prawie samych chłopców, trochę się przeraziłam. Wokół „panowie”, a tylko gdzieś tam widać dziewczyny, które ginęły w tłumie. Ja byłam jedną z nich! Rozpoczęcie roku szkolnego 2006/2007 zaczęło się w sali gimnastycznej, do której dotarłam tylko dzięki zmierzającemu w tę stronę, rozemocjonowanemu tłumowi, trafiłam! Potem było trudniejsze zadanie- znaleźć moją nową klasę 1a4TB- jak to dumnie brzmi! Dla niezorientowanych, na przykład mojej mamy, która będzie to czytać, jest to klasa czteroletniego technikum budowlanego o specjalności technik budownictwa. Znalazłam moją klasę , która zaszyta była gdzieś w zakamarkach Sali gimnastycznej. Podeszłam tam i od razu starałam się wywnioskować, kto jest z „mojej” klasy, a kto nie. Pierwsze wrażenie było dość słabe, ale zazwyczaj jest ono mylące i tak też było tym razem. Po apelu poszliśmy do Sali, gdzie nasza pani, zestresowana tak jak my, nie mogła chwilowo odnaleźć (teraz idzie jej świetnie). Przedstawiła się, omówiła organizację pracy na lekcjach i w szkole, podała plan. Ja w tym czasie ukradkiem rozglądałam się po sali, aby policzyć osoby w klasie. Na 33. uczniów tylko siedem to dziewczyny...miło! Rozeszliśmy się do domów. Mój pierwszy dzień w szkole trwał jeszcze długo, bo resztę dnia spędziłam na myśleniu o klasie, poukładaniu sobie informacji i na próbie psychicznego przystosowania się do mojego nowego życia. Mój pierwszy dzień w szkole trwa częściowo do tej chwili.

Weronika Piotrowska klasa 4TB (wrzesień rok szkolny 2006/2007)

Moja nowa szkoła – dzień pierwszy

Każdy miesiąc roku ma swoje zalety i wady. Na przykład, mówiąc o czerwcu, jedyne co mi przychodzi na myśl, to to, jak bardzo już mi się nie chce. Dodatkowo każdego coraz bliższego wakacjom dnia, moja niechęć do wstania o szóstej rano z niewiadomych przyczyn wzrasta. Na szczęście na koniec tego jakże pięknego miesiąca nadchodzi pora na odpoczynek, na wakacje. Okres czasu wolnego od codziennego tyrania dla lepszego świadectwa na koniec. Jednak, niestety, wakacje tak samo szybko się kończą, jak zaczynają i przychodzi wrzesień oraz co się z tym wiąże powrót do szkoły.

Nie oszukując się... każdy z nas ma chociaż odrobinę entuzjazmu z tego, że wraca do kolegów i będzie mógł zacząć wiele rzeczy od nowa.

Moja tegoroczna historia powrotu do szkoły była trochę inna niż zwykle, ponieważ byłem akurat na przełomie gimnazjum i szkoły średniej, więc po wakacjach szedłem do całkiem nowego dla mnie świata.

Moim nowym światem było technikum budowlane.

Ale zaczynając od początku...

Pełen entuzjazmu i podekscytowania maszerowałem do nowej szkoły. Przez głowę przechodziło mi wiele różnych pytań, typu: *Czy poznam fajnych ludzi?* albo *Czy nauczyciele będą „lajtowi”?*

Kiedy dotarłem do szkoły, poszedłem najpierw do szatni... Tak, to właśnie wtedy ostatni raz tam byłem, aby zmienić buty na wejściu. Następnie skierowałem się na pierwszą lekcję- budownictwo ogólne. Pierwsze piętnaście minut lekcji było trudne i właśnie wtedy przyszło pytanie: *Czy ja na pewno mam krew budowlanica?* Jednak po chwili niepewność minęła, więc wytrzymałem do końca lekcji. Równo z dzwonkiem nadeszła pora na przełamanie i zagadanie do ludzi z mojej nowej klasy. Ze śmiałością problemów nie było, więc w krótkim czasie poznałem kilka miłych osób. Jak okazało się za chwilę, byli oni tak samo „zieloni” w nowym miejscu jak ja, więc nie byłem już sam. Po przerwie czekało mnie jeszcze jedno budownictwo, a następnie dokumentacja. Tak dla sprostowania nazwy przedmiotu, powiem że jest to rysowanie kresek na karteczkach, bardzo fajny przedmiot... czasami nawet używamy linijek i w ogóle. To był koniec przedmiotów technicznych i nadeszła pora na coś cięższego- historia!

Przedmiot wymagający nadludzkiego sprytu i pamięci do dat. Może właśnie dlatego miałem z niego zawsze słabe, ale jakże stabilne trzy.

70 LAT BUDOWLANKI

Po historii nadeszła pora na długą przerwę, więc postanowiłem rozejrzeć się po szkole, może poznać nowych ludzi, no i oczywiście zobaczyć na jakim poziomie trzyma się tu płęć przeciwna, jednak głównie na szukaniu się to skończyło, zamiast tego wszyscy, obok których przechodziłem, krzyczeli coś w stylu: Ha Gay!

Potem zauważyłem, że to jest taki zwyczaj, a natężenie dźwięku, z jakim to krzyczą zależy od obcisłości spodni, jakie dana osoba nosi. Całkiem miły zwyczaj pomyślałem, wtedy też zrozumiałem dlaczego tak nie było w gimnazjum... może dlatego, że wszystkich by gardła bolały od tych krzyków.

Przerwa minęła, pora na ostatnią lekcję.

Pamiętam do tej pory moje przerażające wspomnienia związane z tą lekcją w gimnazjum, może właśnie dlatego przesiedziałem tę godzinę w całkowitej ciszy. Niepotrzebnie, bo jak potem się okazało, istnieją nauczyciele którzy potrafią wytłumaczyć, po co uczyć się tego przedmiotu.

Mimo tego, że był to pierwszy dzień, to na ostatniej lekcji minuty wydawały się już jakieś dłuższe, a 45 minut było jak wieczność, która miała zakończyć się dzwonkiem wolności.

13:45 wybiła a ja w tym samym momencie wyszedłem z nowej szkoły. Jedyne co miałem do powiedzenia mojej mamie na pytanie: *Jak było w szkole?* było klasyczne słowo: **dobrze**.

Jarosław Gorzeń klasa: 1aT rok szkolny 2015/2016

Klasa I a T

Mój pierwszy dzień w szkole

Ciekawość, niepewność, podekscytowanie i niewielki stres to odczucia, które towarzyszyły mi tego dnia, kiedy pierwszy raz przekroczyłam progi naszego technikum. Przez ostatnie dwa tygodnie wakacji rozmyślałam na temat nowej klasy oraz znajomych, nauczycieli i atmosfery, jaka będzie panować w nowej szkole.

W gruncie rzeczy nie było aż tak źle, jak sobie to wyobrażałam. Od razu gdy weszłam do szkoły, kazano nam przejść na boisko, znajdujące się za szkołą. Bez problemu odnalazłam swoją klasę. Osoby, które w niej poznałam, okazały się być bardzo sympatyczne i towarzyskie. Po krótkim apelu rozeszliśmy się do klas, pani wychowawczynie rozdawała nam plany lekcji na kolejne dni i pokrótce opowiedziała nam o szkole, nauczycielach i przedmiotach, na które będziemy uczęszczać. Tak naprawdę myślałam, że nie odnajdę się w nowej klasie. Przecież jak mam kogoś poznać, skoro jestem nieśmiała? Jednak bez problemu nawiązałam kontakt z paroma osobami. W ciągu kolejnych dni wszyscy zdążyli się zapoznać i swobodnie poczuć w nowej grupie. Nasza klasa składa się z dwóch profili: ochrony środowiska i technika budownictwa. Po „zebraniu” w klasie wyszliśmy na korytarz. Zaczęliśmy zwiedzać szkołę, a po drodze odebraliśmy swoje legitymacje z sekretariatu .

Już w tamtym momencie wiedziałam, że podjęłam dobrą decyzję, składając papiery właśnie tutaj. Nowa klasa okazała się być naprawdę wspaniała oraz gotowa i otwarta na nowoznajomości.

Aleksandra Słoczyńska kl 1aT: rok szkolny 2015/2016

Ślubowanie klas 1

70 LAT BUDOWLANKI

Mój pierwszy dzień w szkole

Mój pierwszy dzień w szkole. Skłamałabym mówiąc, że pamiętam go dokładnie, jednakże jeszcze nie do końca zatarał się w mojej pamięci. Wstałam wtedy rano, jak zwykle, kiedy trwa rok szkolny i zwyczajnie poszłam do szkoły, którą już widziałam podczas dni otwartych i rozpoczęcia roku. Mimo to nie czułam się zbyt pewnie. Niezbyt dobrze znałam teren szkoły, a w dodatku nie znałam prawie nikogo.

Pierwsza lekcja miała się odbyć, z tego co pamiętam, w sali nr.7. Pod ziemią. Zeszłam na dół i skręciłam w złą stronę, trafiając tym samym do szatni, jednakże szybko zauważyłam błąd i zawróciłam. Znalazłam się na korytarzu i zaczęłam rozglądać za odpowiednią salą. Ktoś siedział na ławce pod ścianą. Minęłam go i ruszyłam dalej. Okazało się, że minęłam salę, więc zawróciłam. Początkowo atmosfera na korytarzu była napięta, jednakże z czasem stawała się przyjemniejsza wprost proporcjonalnie do ilości przychodzących uczniów. Chyba nawet się

z czego śmialiśmy. Później weszliśmy na lekcję. Wtedy wszyscy nauczyciele wydawali się bardzo poważni i surowi. Największym zaskoczeniem dla mnie były damskie łazienki, ze względu na to, że były strzeżone pilniej niż królewski skarbiec. Aby dostać się do środka trzeba było długo stać w kolejce, a każdy wchodzący był traktowany jak potencjalny palacz.

Właściwie mój pierwszy dzień w szkole upłynął raczej zwyczajnie. Większość czasu przegadałam z koleżanką, którą znałam z podstawówki. Nie zapamiętałam większości uczniów z klasy, choć udało mi się poznać kilka osób. Moja klasa wywarła na mnie pozytywne wrażenie. Wprawdzie nie wiedziałam jeszcze jak to jest do końca chodzić do tej szkoły, ale z pewnością był to dzień rozpoczynający nowy rozdział w moim życiu.

Paulina Niżnikowska kl. 1aT: rok szkolny 2015/2016

Dzień otwarty w szkole

MATURA 1959 oczami ucznia - redaktora kroniki szkoły

[...] Matura... Gorączkowe spojrzenia. Jakie tematy?.. Nareszcie! W pełnej oczekiwania ciszy Komisja otwiera koperty. Westchnienie ulgi – moment zastanowienia i głowy pochylają się nad papierem.

... Nikt nie nasnuje na tę nić z powrotem tych chwil, jak korale w trawie zgubionych.

Przechodzą miesiące, lata – a potem ostatni rok skończony...

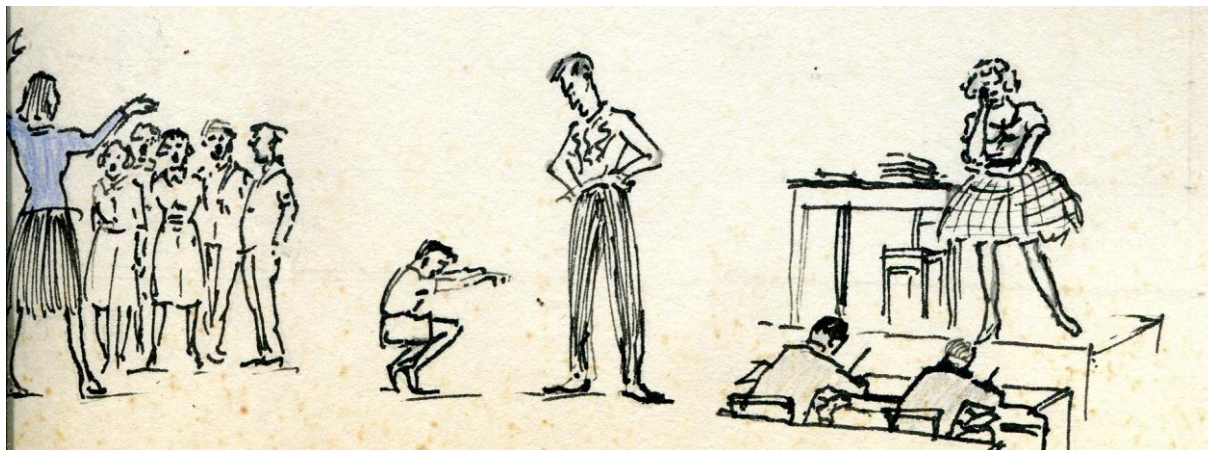
I może wtedy łza w oku zabłyśnie i cieniem smutku padnie wśród nas,

Matura, rozstanie... to wszystko przeszło i dzisiaj razem – ostatni raz.

70 LAT BUDOWLANKI

WYKAZ NAUCZYCIELI I PRACOWNIKÓW SZKOŁY

NAUCZYCIELE

Adamczyk Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Adamczyk Barbara	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Adamczyk Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Adamiak Dorota	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Adamiak Eleonora	-pedagog
Adamska Daniela	-chemia, wicedyrektor
Aleksandrowicz Ryszard	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Ambroziak Ireneusz	-praktyczna nauka zawodu
Ananicz –Skonieczna Małgorzata	-język polski
Andrusiak Izabela	-język angielski
Andrzejewski Romuald	-elektrotechnika
Antczak Henryka	-język niemiecki
Antkiewicz Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Balcerzak Maria	-wychowanie fizyczne
Banasik Lilianna	-ekonomia, geografia

Banaszak Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Baranowska Elżbieta	-instruktor świetlicy
Barańska Zofia	-instruktor: koło mikrokomputerów
Bartczak Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Bartczak Sławomir	-praktyczna nauka zawodu
Bartczak Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Bartczak Stanisław	-język niemiecki
Bartłomiejczyk Władysław	-praktyczna nauka zawodu
Bąk Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Bednarek Ewa	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Bednarek Tadeusz	-praktyczna nauka zawodu
Berger Wiesław	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Będkowski Marek	-praktyczna nauka zawodu
Bielecki Zdzisław	-praktyczna nauka zawodu
Bielicka Barbara	-wychowanie fizyczne
Bienias Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Bies Józef	-przedmioty zaw., wicedyrektor
Bilecki Bogdan	-język rosyjski
Bińkowski Feliks	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Bis Stefan	-kierownik warsztatów
Bloch Małgorzata	-język angielski
Bloch Urszula	-język angielski
Błaszczyk Jan	-matematyka
Błaszczyński Mirosław	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Boberek Kazimierz	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Bogdańska Irena	-język rosyjski
Bogdańska Władysława	-matematyka

70 LAT BUDOWLANKI

Bogusławska-Kozłowska Joanna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Bogusławski Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Bohdanowicz Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Bojarski Antoni	-praktyczna nauka zawodu
Bojczuk Aleksandra	-język niemiecki, historia
Borowik Joanna	-język angielski
Borowski Roman	-praktyczna nauka zawodu
Bryszewski Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Buchowski Jerzy	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Bukowski Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Burzyńska Maria	-chemia
Bzdakowicz Tadeusz	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Cabaj Waldemar	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Celowska –Kais Małgorzata	-język angielski
Chałaszczyk-Przykorska Bożena	-fizyka
Chmiel Mieczysław	-instruktor: koło mikrokomputerów
Chmielarska Barbara	-język angielski
Chmielewski Grzegorz	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Chojnacki Adam	-praktyczna nauka zawodu
Chruściel Halina	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Chuderska-Panek Cecylia	-fizyka
Cieplucha Małgorzata	-język polski
Ciesielka Marta	-matematyka, informatyka
Cieślak Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Cieślak Zygmunt	-historia
Cieślik Jacek	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Cios Julian	-praktyczna nauka zawodu

Cłapa Ewa	-przedsiębiorczość
Cybulski Andrzej	-przedmioty zawodowe
Cyran Krzysztof	-katecheza
Cywiński Bronimir	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Czarniecki Jerzy	-dyrektor szkoły
Czarnocka Maria	-język polski
Czerwińska Jadwiga	-rysunek
Czyż-Dąbrowska Elżbieta	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Czyżewska Zenobia	-fizyka
Dania Renata	-matematyka
Daranowska Barbara	-język angielski
Dawid Piotr	-język niemiecki
Dąbrowski Janusz	-praktyczna nauka zawodu
Dąbrowski Janusz	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Dejdo Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Desput Agnieszka	-język polski, historia
Dionizy Mróz	-katecheza
Dobrowolska Anna	-biologia
Dojczyńska-Wróbel Irena	-biologia
Domagała Józef	-praktyczna nauka zawodu
Domagała Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Dowgird Kazimierz	-z-ca dyrektora
Drab Marlana	-wychowanie fizyczne
Drabikowska Anna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Drewniak Maciej	-katecheza
Drewniak Wiesław	-praktyczna nauka zawodu
Drozd Tadeusz	-praktyczna nauka zawodu

70 LAT BUDOWLANKI

Drzewiecka Mirosława	-matematyka
Dubicka Maria	-?
Dudkiewicz Krystyna	-wychowanie fizyczne
Durka Mieczysław	-praktyczna nauka zawodu
Duszewski Jerzy	-fizyka
Dybowski Marek	-praktyczna nauka zawodu
Dykcik Józef	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Dziecierski Witold	-matematyka
Dzięcielski Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Ejsmont Urszula	-matematyka
Ejsmunt Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Falczewska Irena	-język rosyjski
Fedyk Jerzy	-leśnictwo
Felicki Borysław	-praktyczna nauka zawodu
Felisiak Jadwiga	-wychowanie fizyczne
Felisiak Piotr	-wychowanie fizyczne
Ferdzyn Bożena	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Fidler Michał	-praktyczna nauka zawodu
Figura Roman	-teoret. przedmioty zaw., informatyka,
Filipczak Agnieszka	-biologia
Filipiak Jarosław	-wychowanie fizyczne
Fischer Anna	-język rosyjski
Fladziński Janusz	-praktyczna nauka zawodu
Fortuna Elżbieta	-chemia
Frankowska Zofia	-chemia
Gabryel Tadeusz	-dyrektor
Gajewski Bartłomiej	-praktyczna nauka zawodu

Gałekwicz Bogdan	-praktyczna nauka zawodu
Gałwa Barbara	-matematyka, informatyka, wicedyrektor
Gamaniec Tamara	-język rosyjski
Garus Magdalena	-język angielski
Gąsiorowski Ireneusz	-praktyczna nauka zawodu
Gąsiorowski Jan	-praktyczna nauka zawodu
Gębora Katarzyna	-język angielski
Giec Bożena	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Gieryn Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Glapiński Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Glapski Włodzimierz	-przedmioty zawodowe
Głowienko Grzegorz	-katecheza
Gnidzińska Danuta	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Golonka Ignacy	-przedmioty zawodowe
Gomulak Paweł	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Gonera Grażyna	-teor. przedmioty zawodowe, chemia
Gos Seweryna	-chemia
Gotówko Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Góral Czesław	-praktyczna nauka zawodu
Górecki Józef	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Górko Jerzy	-przedmioty zawodowe
Górniak Ewa	-przedmioty ekonomiczne
Górska ?	-chemia
Grabicki Mariusz	-praktyczna nauka zawodu
Grabicki Witold	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Grabiński Jacek	-katecheta
Grochowski Grzegorz	-wychowanie fizyczne

70 LAT BUDOWLANKI

Groman Lucyna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Gruszczyńska Joanna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Gruszczyński Józef	-praktyczna nauka zawodu
Grzejszczak Marcin	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Grzelak Anna	-kierownik świetlicy
Grzelecki Marian	-praktyczna nauka zawodu
Grzesiak Marek	-przedsiębiorczość, geografia
Gulej Sławomir	-praktyczna nauka zawodu
Gusta Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Habuz Bogumił	-chemia
Hajnysz Jolanta	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Haładaj Ewa	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Hałamejko Mikołaj	-dyrektor, matematyka
Hebdowska Anna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Herbut Krzysztof	-przedmioty zawodowe
Herian Leopold	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Hulewicz Sławomir	-praktyczna nauka zawodu
Instunajd Lech	-praktyczna nauka zawodu
Iskierka-Sabanty Joanna	-język angielski
Izbińska Grażyna	-język polski
Jabłońska Bożena	-biologia
Jabłoński Cezary	-historia
Jach Józef	-PO
Jaksa Zenobiusz	-praktyczna nauka zawodu
Jaksoń Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Jakubowski Antoni	-praktyczna nauka zawodu
Janecka Jadwiga	-matematyka

Janic Marcin	-kierownik świetlicy
Januskiewicz Małgorzata	-historia
Jaros Izabela	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Jaros Ryszard	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Jarosińska Alina	-matematyka
Jarosiński Henryk	-przedmioty zawodowe
Jasiński Roman	-praktyczna nauka zawodu
Jasiński Tomasz	-praktyczna nauka zawodu
Jaworski Bronisław	-wychowanie fizyczne
Jek Marzena	-język niemiecki
Jendryka Dominika	-język angielski
Jędrasik-Wołyńska Halina	-historia
Jordan Leszek	-instruktor: koło fotograficzne
Józwiak Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Jóźwik Zdzisław	-przedmioty zawodowe
Kabacińska-Szczęсна Henryka	-z-ca dyrektora
Kabara(Klimkiewicz) Leokadia	-geografia
Kabat Maria	-fizyka
Kaczmarek Jadwiga	-praktyczna nauka zawodu
Kaczorowski Krzysztof	-praktyczna nauka zawodu
Kafarski Czesław	-praktyczna nauka zawodu
Kalinowska Henryka	-praktyczna nauka zawodu
Kalinowski Piotr	-geografia
Kaliński Wiesław	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Kamiennik Jolanta	-praktyczna nauka zawodu
Kapuściński Romuald	-ekonomia
Karaczko Tomasz	-praktyczna nauka zawodu

70 LAT BUDOWLANKI

Karło Dorota	-wychowanie fizyczne
Karolewski Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Karpik Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Karwat Eugeniusz	-praktyczna nauka zawodu
Karykowski Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Kawińska Jolanta	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Kaźmierska Jolanta	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Kędzia Jan	-praktyczna nauka zawodu
Kępka Wiesław	-praktyczna nauka zawodu
Kiedrzyńska Krystyna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Kiełtyka Anna	-geografia
Kieszek Jadwiga	-język rosyjski
Kijewska Zofia	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Klups Alojzy	-przedmioty zawodowe
Kłos Ewa	-biologia
Kłos Stefan	-wychowanie fizyczne
Kłys Sławomir	-praktyczna nauka zawodu
Kmin Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Knop Ireneusz	-PO
Kobiela Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Kobylarczyk Marian	-praktyczna nauka zawodu
Kocik Jan	-teor. przedmioty zaw., wicedyrektor
Kociołek Daniel	-elektrotechnika
Kolarski Zbigniew	-instruktor: koło mikrokomputerów
Koludo Jarosław	-instruktor: koło mikrokomputerów
Komorowska-Kukulska Hanna	-fizyka
Konarzewski Franciszek	-wychowanie fizyczne

Koncewicz Grzegorz	-praktyczna nauka zawodu
Kondrasik Janusz	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Konieczna Ewa	-język niemiecki
Korbiński Dariusz	-praktyczna nauka zawodu
Kosińska Anna	-historia
Kostakiewicz Anna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Kotynia Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Kowalewska Małgorzata	-wok
Kowalski Antoni	-wychowanie fizyczne
Kowalski Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Kowalski Stanisław	-przedmioty zawodowe
Kozłowski Marek	-prawo
Krajewski Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Kraszewski Mieczysław	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Krauze Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Krawczyk Władysław	-praktyczna nauka zawodu
Krawczyńska Jolanta	-praktyczna nauka zawodu
Krawiec Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Krężel Maria	-język niemiecki
Król Janusz	-praktyczna nauka zawodu
Król Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Królicki Edmund	-przedmioty zawodowe
Krupa Agnieszka	-pedagog
Krupiński Janusz	-praktyczna nauka zawodu
Krupska Elżbieta	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Krupski Grzegorz	-praktyczna nauka zawodu
Krygier Monika	-język rosyjski

70 LAT BUDOWLANKI

Krzychmanik Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Krzystanek Jadwiga	-język rosyjski
Krzywoniak Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Krzyżanowska Ewa	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Kubera Adam	-praktyczna nauka zawodu
Kubicki Zenon	-praktyczna nauka zawodu
Kuchciński Krzysztof	-PO
Kuciński Tadeusz	-przedmioty zawodowe
Kucza- Kucińska Irena	-język polski
Kuczkowski Bogusław	-praktyczna nauka zawodu
Kuczkowski Piotr	-wychowanie fizyczne
Kuklewicz Barbara	-bibliotekarz
Kulesza Piotr	-praktyczna nauka zawodu
Kuliński Tadeusz	-praktyczna nauka zawodu
Kupiszowa Wiktoria	-język polski
Kurczyk-Wolnicka Karolina	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Kurzaj Marian	-praktyczna nauka zawodu
Kurzydłak Aleksander	-praktyczna nauka zawodu
Kuskiewicz Adam	-przedmioty zawodowe
Kuskowska Elżbieta	-teor. przedmioty zawodowe, dyrektor
Kuzitowicz Włodzisław	-dyrektor
Lada Wiesław	-praktyczna nauka zawodu
Langner Marzena	-język niemiecki
Lasecka Janina	-instruktor świetlicy
Lauk Teresa	-wychowanie fizyczne
Lesiak Janina	-język polski
Leśniowska Elżbieta	-pedagog

Lewandowska Zofia	-język polski
Lewandowski Dariusz	-wychowanie fizyczne
Lewandowski Marek	-praktyczna nauka zawodu
Lewy Dariusz	-praktyczna nauka zawodu
Lipiński Albert	-praktyczna nauka zawodu
Lipiński Jan	-praktyczna nauka zawodu
Lis Jan	-przedmioty zawodowe
Lisiński Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Ludwisiak Czesław	-praktyczna nauka zawodu
Lulaj Zbigniew	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Łasek Henryk	-przedmioty zawodowe
Ławrenin Teodor	-przedmioty zawodowe
Łąkowski Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Łopaciński Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Łuć Tadeusz	-wychowanie fizyczne
Łukasiewicz Halina	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Łukjański Jan	-praktyczna nauka zawodu
Łuszczak Dorota	-język angielski
Łysiuk Barbara	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Łyskawka Józef	-praktyczna nauka zawodu
Maciejak Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Maciejewski Jerzy	-kierownik zajęć pozalekcyjnych
Maciejewski Kazimierz	-praktyczna nauka zawodu
Madej Małgorzata	-pedagog
Maj Monika	-geografia
Maj Rafał	-geografia
Majcher Barbara	-teoretyczne przedmioty zawodowe

70 LAT BUDOWLANKI

Majcherczak Roman	-praktyczna nauka zawodu
Majewski Mirosław	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Malański Bogusław	-fizyka
Malicha Eugeniusz?	-praktyczna nauka zawodu
Malinowska Bożena	-przedsiębiorczość
Mamełka Agnieszka	-język angielski
Markucka Grażyna	-język niemiecki
Maślak Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Matuszczak Władysław	-praktyczna nauka zawodu
Matuszewska Małgorzata	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Matuszkiewicz Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Matuszyński Dariusz	-katecheza
Matyka Agnieszka	-przedsiębiorczość
Mazur Wiktor	-przedmioty zaw., wicedyrektor
Mazur Włodzimierz	-praktyczna nauka zawodu
Mazurkow Edward	-teoretyczne przedmioty zawodow
Mączewski Jan	-praktyczna nauka zawodu
Michalak Ewa	-prawo
Michalak Wiesław	-praktyczna nauka zawodu
Michalski Dariusz	-praktyczna nauka zawodu
Mielczarek Dominika	-biologia
Mielniczek Aleksander	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Migas Wojciech	-wychowanie fizyczne
Milczarek Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Milczarek Zbigniew	-praktyczna nauka zawodu
Milewski Adam	-dyrektor
Minerowicz Grażyna	-bibliotekarz

Mirowska Anna	-praktyczna nauka zawodu
Miszczak Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Miszczak Bolesław	-przedmioty zawodowe
Molenda Janina	-bibliotekarz
Mroczkowski Jan	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Mykitkow Józef	-przedmioty zawodowe
Mysiakowski Roman	-praktyczna nauka zawodu
Nastarowicz Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Niemojewski Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Nita Jarosław	-wychowanie fizyczne
Niewiarowski Bogdan	-przedmioty zawodowe- architekt
Nowacka Danuta	-wok
Nowak Krystyna	-wychowanie fizyczne
Nowak Władysław	-praktyczna nauka zawodu
Nowicki Grzegorz	-praktyczna nauka zawodu
Ochman Gabriel	-praktyczna nauka zawodu
Olbrycht Jerzy	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Olech Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Olejnik Marian	-praktyczna nauka zawodu
Olkiewicz Kazimierz	-praktyczna nauka zawodu
Omiotek Ryszard	-praktyczna nauka zawodu
Orzeszko Elżbieta	-język niemiecki
Osmulski Leonard	-praktyczna nauka zawodu
Osmulski Stefan	-praktyczna nauka zawodu
Ostasz Aleksander	-praktyczna nauka zawodu
Ostrowski Dawid	-katecheza
Ostrowski Stanisław	-metodyk

70 LAT BUDOWLANKI

Ożóg Bogumiła	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Pacewicz Sławomir	-instruktor: koło plastyczne
Pakos Wacław	-praktyczna nauka zawodu
Paradowski Bogdan	-historia
Pasikowska Jadwiga	-bibliotekarz
Paszkowski Felix	-przedmioty zawodowe
Pater Aneta	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Patyk Grzegorz	-praktyczna nauka zawodu
Pawelska-Rutkowska Grażyna	-język polski
Pawlak Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Pawlak Jerzy	-praktyczna nauka zawodu
Pawlak Kazimierz	-praktyczna nauka zawodu
Pawłowski Bogdan	-praktyczna nauka zawodu
Pełka Agnieszka	-język niemiecki
Petri Andrzej	-język rosyjski
Pędzikowska Jadwiga	-matematyka
Piekarski Władysław	-praktyczna nauka zawodu
Piekut Maria	-plastyka
Pietrala Paweł	-katecheza
Pietras Lucyna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Pietrzak Andrzej	-PO
Pietrzak(Piotrowska)Wiesława	-fizyka
Piętak Aleksandra	-język angielski
Piotrowska Anna	-język niemiecki
Piotrowski Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Piotrowski Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Plucińska-Jach Joanna	-ochrona środowiska, t. p. zawodowe

Podgórski Grzegorz	-praktyczna nauka zawodu
Podlaszewski Czesław	-elektronika
Podsiadły Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Pomozow Sergiusz	-język angielski
Popielecki ?	-przedmioty zawodowe- architekt
Preis Anna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Prus Jadwiga	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Przeździecki Zdzisław	-praktyczna nauka zawodu
Przygodzki Bogdan	-praktyczna nauka zawodu
Ptak Włodzimierz	-praktyczna nauka zawodu
Puchalska Anna	-język angielski
Pyziak Danuta	-wychowanie fizyczne
Pyzik Lechosława	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Radziszewski Grzegorz	-instruktor: koło mikrokomputerów
Rajczak Jerzy	-matematyka
Rode Piotr	-kierownik warsztatów
Rogalski Zbigniew	-praktyczna nauka zawodu
Rogowski Paweł	-praktyczna nauka zawodu
Rokuszevska Maria	-bibliotekarz
Romaniec Aleksandra	-bibliotekarz
Romaniuk Maria	-historia
Rosak Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Rosińska Teresa	-fizyka
Rosołek Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Ruszkowska Bożena	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Rybczyńska ?	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Rybicka Krystyna	-praktyczna nauka zawodu

70 LAT BUDOWLANKI

Rybiński Lucjan	-praktyczna nauka zawodu
Rybus Tadeusz	-praktyczna nauka zawodu
Rydzek Wojciech	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Rygiel Joanna	-język angielski
Sadowska Małgorzata	-matematyka
Sadowski Lucjan	-PO
Sakwa Leokadia	-język polski
Sałamacha Danuta	-język polski, wicedyrektor
Santy Mariola	-geografia
Schossler Urszula	-język niemiecki
Serwatka Alicja	-fizyka
Siatkowski Józef	-praktyczna nauka zawodu
Siedlecki Paweł	-praktyczna nauka zawodu
Sińczak Władysław	-praktyczna nauka zawodu
Skowron Józef	-praktyczna nauka zawodu
Skrzyńska Anna	-język angielski
Skrzyński Stanisław	-PO
Stodkowski Janusz	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Słomska Barbara	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Smejda Tadeusz	-leśnictwo
Smyk Kazimierz	-katecheza
Smoliński Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Smolnik Feliks	-praktyczna nauka zawodu
Sobczak Zbigniew	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Sobociński Tadeusz	-katecheza
Sobór Czesław	- praktyczna nauka zawodu
Socalski Leon	- praktyczna nauka zawodu

Sokołowski Andrzej	-historia
Sokólska-Makara Anna	-język polski
Sokół Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Staniszewska Maria	-matematyka
Staniszewski Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Stańczak Józef	-praktyczna nauka zawodu
Stańczyk Aleksy	-praktyczna nauka zawodu
Stasiak Ilona (Piekut)	-matematyka
Stasiuk Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Stefanowicz Edward	-przedmioty zawodowe
Stepaniak Antoni	-PO
Sterczewska Zofia	-wychowanie fizyczne
Stępień Czesław	-praktyczna nauka zawodu
Stępnik Bronisław	-praktyczna nauka zawodu
Stolarska-Depta Anna	-bibliotekarz, wok
Stykowski Ernest	-praktyczna nauka zawodu
Suchecka Julita	-praktyczna nauka zawodu
Sybilski Mirosław	-praktyczna nauka zawodu
Sygulski Jerzy	-przedmioty zawodowe
Sypczyński Ryszard	-teoretyczne przedmioty zawodowe, PO
Szałamacha Mirosław	-praktyczna nauka zawodu
Szczepaniak Paweł	-praktyczna nauka zawodu
Szczepaniak Sławomir	-fizyka
Szczepanowski Stanisław	-fizyka
Szczypa Roman	-katecheza
Sztajkowski Krzysztof	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Szuster Anna	- przedmioty ekonomiczne

70 LAT BUDOWLANKI

Szychowska Teresa	-język angielski
Szymański Zdzisław	-teoret. przed zawodowe, informatyka
Szymczak Alicja	-bibliotekarz
Ścibiorek Zbigniew	-przedmioty zawodowe
Ślusarski Daniel	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Śmiałkowski Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Śmietańska Anna	-pedagog
Świątnicka Halina	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Świerczewski Tomasz	-praktyczna nauka zawodu
Tański Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Tkacz Andrzej	-?
Tomczak Aleksandra	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Trendziuk Waldemar	-katecheza
Trubowicz Marek	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Trylicki Gerard	-przedmioty zawodowe
Turek Magdalena	-język angielski
Tyncer Paweł	-przedmioty zaw., dyrektor
Twardowski Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Ułański Lucjan	-praktyczna nauka zawodu
Uznański Wacław	-przedmioty zawodowe
Wachowska Maria	-język niemiecki
Walczak Barbara	-praktyczna nauka zawodu
Walczak Jan	-praktyczna nauka zawodu
Walczak Marian	-kierownik warsztatów
Walewski Władysław	-praktyczna nauka zawodu
Warcholiński Zenon	-dyrektor, matematyka
Wardecka Jadwiga	-teoretyczne przedmioty zawodowe

Warmiński Ryszard	-przedmioty zawodowe
Waszczyk Stefan	- praktyczna nauka zawodu
Waszczykowski Andrzej	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Wawrzyniak-Strzelczyk Katarzyna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Wądołowski Ryszard	-katecheza
Wentel Dorota	-język angielski
Węgierek Henryk	-praktyczna nauka zawodu
Węglarski Krzysztof	-wychowanie fizyczne
Widerkiewicz Czesław	-praktyczna nauka zawodu
Wieczorek Stanisław	-praktyczna nauka zawodu
Wielemborek Krystyna	-matematyka, wicedyrektor
Wielgosz Jan	-praktyczna nauka zawodu
Wierzchoń Anna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Wierzchoń Waldemar	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Wilińska Anna(Raniewicz)	-język polski
Wilk Maria	-biologia
Winer Andrzej	-praktyczna nauka zawodu
Wiśniewski Mirosław	-katecheza
Wiśniewski Tadeusz	-przedmioty zawodowe
Wiśnioch-Zielińska Ewa	-wok
Witczak-Rzepakowska Teresa	-język niemiecki
Witkowska-Pietrzak Krystyna	-język polski
Witkowski Józef	-praktyczna nauka zawodu
Włodarczyk Wiesław	-praktyczna nauka zawodu
Włodarczyk Zbigniew	-instruktor: koło muz., zaj. pozalekcyjne
Wojciechowska Małgorzata	-język niemiecki
Wojciechowska Olga	-pedagog

70 LAT BUDOWLANKI

Wojdecki Józef	-praktyczna nauka zawodu
Wojnarska Alicja	-praktyczna nauka zawodu
Wojtczak Jadwiga	- przedmioty zawodowe
Wojtysiak Marek	-praktyczna nauka zawodu
Wolańska Anna	-?
Wolińska Maria(Bielobradek)	-kierownik świetlicy
Wołyński Edward	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Woron Monika	-język niemiecki
Woźniak Bogusław	-praktyczna nauka zawodu
Woźniak Krystyna	-bibliotekarz
Woźniakowska Jolanta	-język niemiecki
Woźnicka-Grylak Aleksandra	-pedagog
Wójcik Zenon	-praktyczna nauka zawodu
Wroński Adam	-matematyka
Wroński Adam	-praktyczna nauka zawodu
Wrześniewska Joanna	-język rosyjski
Wypych Wanda	-język niemiecki
Wyrzykowska Anna	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Wyrzykowski Krzysztof	-praktyczna nauka zawodu
Wyszomirska Elżbieta	-język rosyjski, wicedyrektor
Wyźnikiewicz Halina	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Zabokrzycki Czesław	-praktyczna nauka zawodu
Zaborowski Marek	-praktyczna nauka zawodu
Zagalski Lucjan	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Zamora Andrzej	-historia
Zarychta Mariusz	-instruktor: koło muzyczne
Zarzycki Antoni	-teoretyczne przedmioty zawodowe

Zawalska Bogusława	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Zdziennicka Małgorzata	-język niemiecki
Zgoła Piotr	-praktyczna nauka zawodu
Zimińska-Charzyńska Anna	-fizyka
Ziółek Barbara	-teoretyczne przedmioty zawodowe
Zwierzchowska Anna	-biologia
Żemigąła Barbara	-matematyka
Żułciński Kazimierz	-praktyczna nauka zawodu
Życzyńska Elżbieta	-język niemiecki

Słuchacze i wykładowcy kursu dla robotników budowlanych 1945 - 1946

70 LAT BUDOWLANKI

Po zdanych egzaminie. Rok 1946

Rok szkolny 1946-1947 – Rada Pedagogiczna z dyrektorem Pawłem Tincerem

Rok szkolny 1947-1948 – Rada Pedagogiczna z dyrektorem Adamem Milewskim

Komisja konkursu kulinarnego w dniu języków obcych 2015 r. SMACZNEGO!

70 LAT BUDOWLANKI

Pożegnanie absolwentów rok szkolny 2002/2003

Rozpoczęcie roku szkolnego 2005/2006

Podczas egzaminu? – kronika szkoły 1984/87

Pracownicy administracji

Bachocka Irena	-kierownik administracji
Bonda Halina	-referent
Cabaj Małgorzata	-referent
Danielska Beata	-referent
Dobosz Aleksandra	-starszy referent
Drabikowska Anna	-referent
Filipczak Ewa	-kasjer
Filipiak Jarosław	-starszy inspektor bhp
Firchow Danuta	-referent
Franke Violetta	-
Frączkowski Wiesław	-referent ds. zaopatrzenia
Frątczak Elżbieta	-referent zaopatrzeniowiec
Giza(Kubala) Elżbieta	-referent
Grzejszczak Alfreda	-referent
Gutkowska Marianna	-kasjerka
Horodnicza Anna	-sam. referent
Januszewska Mariola	-pracownik do spraw sekretariatu
Jastrzębska Irena	-referent
Jerzyk Wanda	-referent
Koncewicz Bożena	-starszy referent ds. osobowo-płacowych
Kopytek(Chałat) Bogusława	-referent
Kowalczyk Barbara	-referent
Kunicka Maria	-sam. referent ds. sekretariatu
Kurzawska Anna	-sam. referent ds. sekretariatu
Lipiński Jan	-starszy inspektor bhp

70 LAT BUDOWLANKI

Machenia Bożena	-referent
Malczewska Mirosława	-kierownik gospodarczy
Malinowska Jolanta	starszy referent
Marcinkowska vel Marciniak Grażyna	-główny księgowy
Marczyńska(Górska) Mariola	-referent
Mazurkiewicz Halina	-referent
Michalska Gabriela	-referent
Migas Violeta	-główny księgowy
Nowicka Barbara	-referent
Olczyk Czesław	-główny księgowy
Płachta Wiesława	-główny księgowy
Przybył Agnieszka	-starszy referent
Ramiszewska Zofia	-referent
Rybicka Krystyna	-referent ds. magazynowych
Ryżlak Maria	-główny księgowy
Schwartz Zofia	samodzielny referent
Sitarz Monika	-referent
Sosnowska Danuta	-referent ds. sekretariatu
Starowiecka Grażyna	-referent
Stryczek Leopold	-referent
Stryjowska Ewa	-referent
Sypczyński Jan	-starszy inspektor bhp
Środa Katarzyna	-główny księgowy
Wicińska(Izydorzycy) Katarzyna	-starszy referent
Wojtalik Grażyna	-referent
Wojtczak Jadwiga	-referent
Wolska Jolanta	-referent

Wróblewska Maria

-referent

Zapędowska Irena

-referent

Pan Dyrektor Z. Warcholiński z uczestnikami opłatkowego spotkania w 2005 roku

Święta, święta...Spotkanie opłatkowe rok 2008

70 LAT BUDOWLANKI

Pracownicy obsługi

Adamczyk Janina

Adameczek Irena

Andrzejczak Bożena

Banasiak Renata

Bartczak Danuta

Bauer Wiesława

Bąkała Zdzisława

Bieniek Maria

Błońska Kinga

Bogusiak Stanisława

Brzezińska Wanda(Basia)

Bucheld Waldemar

Bugała Bronisława

Chmielarski Eugeniusz

Chudy Krystyna

Czapski Włodzimierz

Czerwińska Anna

Damski Tadeusz

Danielska Beata

Darnowski Andrzej

Dębiec Ryszard

Dębski Franciszek

Dobosz Aleksandra

Domagała Józef

Dominik Barbara

Dulik Bogdan

Felde Zofia

Fibakiewicz Zdzisław

Fryd Izabella

Gabinowski Czesław

Gabinowski Wiesław

Gajewski Hieronim

Gajewski Jan

Gaszewski Witold

Gębicki Piotr

Giza Zdzisław

Górny Stanisław

Grembecka Jadwiga

Grzegorzczak Grażyna

Grzegorek Zdzisław

Gubała Jakub

Guzenda Jerzy

Horodnicza Anna

Jakubik Alicja

Jaros Marek

Jarosiński Błażej

Jędrzejczak Władysław

Jóźwiak Maria

Justyniak Henryka

Kaczmarek Cecylia

Kaczmarek Józef	Lenarczyk Anna
Kaczmarek Kazimiera	Lewandowska Jadwiga
Karasek Janusz	Lipiński Jacek
Karasiński Wiesław	Łaciak Anna
Karwat Danuta	Łasińska Janina
Kobus Piotr	Ławska Jadwiga
Kokoszka Jarosław	Łukaszewicz Zenon
Kolary Włodzimierz	Maj Grażyna
Kołodziejczyk Tadeusz	Majtczak Tadeusz
Kołodziejska Maria	Malczewski Dariusz
Koshera Alicja	Malczewski Jerzy
Kotarski Dariusz	Małachowska Teresa
Kowalczyk Anna	Matusiak Mirosław
Kowalczyk Włodzimierz	Matysiak Jan
Kratyńska Ewa	Michalski Dariusz
Król Henryk	Mielczarek Czesław
Królikowska Bożena	Mierzwa Bogdan
Krysiak Krystyna	Milczarek Zdzisław
Krzyżanowska Krystyna	Misterska Grażyna
Kubala Teresa	Młynarczyk Ryszard
Kubiak Irena	Młynarczyk Zofia
Kubiak Zbigniew	Mosiniak Henryk
Kubisiak Mirosław	Mrugalski Paweł
Kuskowski Grzegorz	Nowacka Janina
Kuzimska Mariola	Nowak Wanda
Kwiatkowski Jan	Nużyński Czesław
Kwiatkowski Jan	Ogłóza Janina

70 LAT BUDOWLANKI

Olesienkiewicz Janina	Ścieńniewski Eugeniusz
Olkowicz Kazimiera	Świdorski Zbigniew
Pancer Iwona	Tengosz Danuta
Panek Grzegorz	Teodorczuk Arkadiusz
Paździejewska Klara	Tomala Zenobia
Pliszka Józefa	Tomecka Małgorzata
Popielecka Krystyna	Trojanowska Bogumiła
Przyjemska Zofia	Trzęsiera Helena
Radwańska Elżbieta	Trzęsiera Stanisław
Rogała Karol	Turkowski Czesław
Różycki Tomasz	Wacławek Jadwiga
Rysińska Jadwiga	Walak Urszula
Sinda Irena	Wdowiak Krystyna
Skalka Petronela	Werner Rusewicz Jadwiga
Skrzypczak Ewa	Wieczorek Barbara
Skupińska Zofia	Wierzbicka Leokadia
Sobańska Halina	Wiklak Krzysztof
Solarek Dorota	Wilczyński Ryszard
Staj Irena	Wiśniewska Jolanta
Starczewska Elżbieta	Wiśniewska Krystyna
Stasiak Melania	Włodarski Edward
Stelmasiak Grzegorz	Wojciechowska Zdzisława
Stokowski Włodzisław	Wojtczak Sławomir
Strumiłło Jan	Wojtczak Zbigniew
Szałek Aniela	Wołoszczyk Aniceta
Szkudlarek Stanisława	Woźniak Ewa
Szpatek Zbigniew	Zalewska Krystyna

Zalewska Krystyna

Zdziarska Karolina

Zamaska Jolanta

Ziółkowska Mirosława

Nauczyciele i pracownicy po szkolnej uroczystości z okazji Święta KEN – rok 2015

Spotkanie uczniów z absolwentami szkoły -.wybitnymi lekkoatletami

70 LAT BUDOWLANKI

SPIS TREŚCI

▪ Słowo wstępne dyrektora szkoły	1
▪ Krótka historia...	2
▪ Kalendarium	5
▪ Tradycja szkoły	11
▪ Patron szkoły dr Stefan Kopciński	12
▪ Absolwenci	15
▪ Szkoła w środowisku lokalnym	16
▪ Szkoła w roku jubileuszowym	18
▪ Aktualna oferta edukacyjna budowlanki	26
▪ Wspomnienia nauczycieli o szkole	37
▪ W oczach uczniów...	52
▪ Wykaz nauczycieli i pracowników szkoły	60